உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

ச. புத். சஞ். ௰௫.] ௯௮௱௪௪ ௵. ஆவணி ௴. அ. தேதி வியாழக்கிழமை, Thursday, August 8, 1844. [Vol. IV. No. 15.

உதயதாரகை தனக்கதிபதியாகிய மதிநிறை மைனர்க்குத் துதியொடு வந்தனம்.

வீரமாமுனிவர் செய்த ஞானவுணர்ச்சியென்னும் பிரபந்தம் போன சஞ்சிகையிலே சமாப்தம் பெற்றமையால் இனிவரும் மற்றச் சஞ்சிகைகளிற் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு அதற்கினமாகிய வேறொருநூல் அவசியம் வேண்டுமெனக் கண்டு நித்தியாநித்திய வித்தியாசமென்னும் ஓர் திவ்விய பிரபந்தத்தை இத்துடன் அனுப்புகிறேன். அந்நூலினாசிரியரின்னாரென்பது தெரியவில்லை. அது செந்தமிழ் நடையிற் செவ்விதிற் பயில விரும்பிய மாணாக்கர்களுக்கு முக்கிய சாதனமாய் இருப்பதுமன்றி ஆன்மார்த்தம் பெறக் கருதிய பக்குவான்மாக்களுக்கும் மிகவும் உபயோகமாய் இருக்குமெனத் துணிந்துகொள்க.

௯௮௱௪௪ம் ஆண்டு ஆவணி ௴ உந் தேதி. } இப்படிக்கு, சின்னையர்.

நித்தியாநித்திய வித்தியாசம்.

முகவுரை.

சிஷ்டபரிபாலரான பரமகத்தரானவர் பரமகதியென்கிறமோட்சத்தை மனிதனுக்குக்கொடுக்கக்கர்த்ததத்துவமுள்ளவராயிருக்கிறபடியினாலே மனிதனானவனப்படிப்பட்ட பரமகதியை எளிதாய் அடையத்தக்கதாக உலக பிரபஞ்சங்களை ஒருதவியான எத்தனத்தைப்போலேகட்டளையிட்டருளிச்செய்தார். இப்படியிருக்கையில் மனிதன் சொல்லப்பட்ட பிரபஞ்ச வாழ்வுகளைப் பரமகத்தரானவர் கட்டளையிட்ட நியாயத்தின்படியே அனுபவியாமற் கிரமந் தப்பி அவைகளெல்லாங் கதியென்றெண்ணி அவைகளைப் பிரியாத நேசத்துடனே பற்றிவருகிறதினாலே தன்னுடைய ஈடேற்றத்துக்கு விரோதம் பண்ணிக்கொண்டுவருகிறான். இதுவுமன்றி அவைகள் நன்மை சித்திக்க உண்டாக்கப் பட்டிருக்கையில் மனிதனானவன் அவைகளை அனுபவிக்கிறதிலே பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறதினால் தனக்கு நரகமென்கிற ஆக்கினை வரப்பண்ணுகிறான். கொஞ்சநாளைக்கு மாத்திரம் (அநித்தியமாய்) இருக்கிற பிரபஞ்ச வாழ்வுகளை நம்பினதற்கு நித்திய மோட்சராச்சியத்தை இழந்து முடிவில்லாத ஆக்கினைக்குப் பாத்திரமாய்ப் போகிறான். ஆகையால் அந்தக் கொடிய ஆக்கினைகளுக்கும் இழந்துபோன நல்ல மோட்சராச்சியத்தின் நித்திய பாக்கியங்களுக்கும் எத்தனை வேற்றுமை உண்டாயிருக்குமென்பது இதிலே காண்பிக்கப்படுமென்கிறதினால் இந்த நிபந்தனத்துக்கு நித்தியாநித்திய வித்தியாசம் என்னுங் காரணப் பெயருண்டாயிற்றென்றறி. ஆனால் நரகமோட்சங் கண்டதாரென்று தீதுலகர்சொல்லை மனதிலே வைத்தாய். ஆகில் நரகமோட்சமில்லையென்றுநினையாதே. அதேனென்றால் உன்னுடைய ஆத்துமத்தையும் உன்னைப் படைத்த பராபர வஸ்துவையும் நீ காணாதிருந்தாலும் உனக்கு ஆத்துமமில்லையென்றும் பரம கத்தரில்லையென்றும் சொல்லவுங் கருதவும் வேண்டாம். சொன்னாயாகில் துர்க்கந்த நரகத்தில் விழுகிற பேர்களில் நீ ஒருத்தனென்றும் பேரின்ப மோட்சத்தின் சிறந்த பாக்கியம் எப்படியென்றும் துர்க்கந்தநரகத்தினித்திய ஆக்கினைகள் எப்படியென்றும் சமஸ்தமனிதருக்கும் வருகிற மரணமெப்படியென்றும் தனித்தீர்வை பொதுத்தீர்வை வகுப்பறுக்கிற வகை எப்படியென்றும் பாதகத்தின் றீவினை எத்தனையென்றும் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் சலாக்கியம் எப்படியென்றும் மனிதருடைய கதி இன்னதென்றும் இயன்றமாத்திரம் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரிவுடனே வெளிப்படுத்தித் தருகிறோம். அவைகளை நான் வாசித்துப்பார்த்தது மாத்திரம் போதுமென்று மதியாமற் கண்ட நியாயத்தின்படியே என்னாலே கூடியமட்டும் நடப்பேனென்று துணிந்து ஸ்திரமுள்ள மனதுவைத்தால் உனக்குப் பசாசென்கிற சத்துரு செயமுண்டாம். சுகிர்த புண்ணியங்களைச் செய்ய வீரசூரனாவாய். பழுதற்ற பரமகதிசேருதலைக் காண்பாய். நரகத்தின் வாதைகளுக்கஞ்சாமல் மோட்சவாசிகளோடே ஆனந்தமோட்சத்திலே சிந்தைமகிழ்ந்து ஊழியுள்ளளவும் வாழ்ந்திருப்பாய்.

முகவுரை முற்றிற்று.

முதல் வித்தியாசம்.

காரண திவ்விய பரமசற்குருவான இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றி அருளிச்செய்த வேதத்தின் வாசகமானதில் "ஈத்தேமாலே தீக்தேயின் யீகனே மெத்தேறனோம்" என்பது நிர்ப்பாக்கியமுள்ளவர்களே நித்தியாக்கினியிலே போங்களென்றவாறு. சர்வ சீவாத்துமாக்களையும் படைத்துச் சர்வத்துக்கும் நீதி வல்லவராயிருக்கிற தயாபரரான பரமகத்தரானவர் தாம் படைத்த மனிதரென்னப்பட்ட யாவருக்குந் தம்முடைய மட்டில்லாத பேரின்ப தெரிசனமாகிய ஆனந்த மோட்சத்தைக்கொடுக்கக் கர்த்ததத்துவமுள்ளவராய் இருக்கிறார். ஆனாலும் உலகராசாக்களைச் சேவித்து நிற்கிற பேர்களில் இராசாவினுடைய மனசுக்குப் பிரியவானாகிறாப் போலே நடக்கிறவனுக்கு மாத்திரம் வரிசை கிடைக்குமல்லாமல் நடவாதவன் இராசாச் செய்கிற வெகுமானத்தை இழக்கிறதுமன்றி அவருடைய மனசுக்கு இடறுபண்ணினால் ஆக்கினை அனுபவிப்பானென்கிறதுபோலச் சர்வத்துக்கும் இராசாதிராசனாய் இருக்கிற பரமகத்தரானவர் தாம் படைத்த சனங்களென்னப்பட்ட மனிதரில் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே நடக்கிற பேர்களுக்குமாத்திரம் ஆனந்த மோட்சத்தைச் சம்பாவனையாகக் கொடுப்போமென்றும் நடவாத பேர்களுக்கு ஆக்கினையாக அவர்களை முடிவில்லாத அக்கினி நரகச் சமுத்திரத்திலென்றென்றைக்கும் பாடுபடத் தள்ளுவோமென்றும் அறிக்கைபண்ணத் திருவுளமானார் இப்போது அவரவர்களுக்கு மோட்சங் கொடுக்கிறதும் அவரவர்களை நரகத்திலே தள்ளுகிறதும் எந்த நியாயத்தோடே தீர்வையிட்டாரென்று நாமெல்லாருமறிய உலகமுடியுங்காலத்திலே வந்து செத்தவர்களெல்லாரையும் ஆத்துமசரீரத்தோடெழுப்பி அவரவர் செய்த பாவ புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும் அறியப்பண்ணிப் பொல்லாதவர்களை நரகத்திலே தள்ளி நல்லவர்களை ஆத்துமசரீரத்தோடென்றென்றைக்கும்நித்தியபேரின்பத்தை அடைய மோட்சராச்சியத்திற் கூட்டிக்கொண்டு போவார். அப்படியே நீ நரகத்திலே தள்ளுண்டுபோகாதபடிக்குப் பரம கத்தருடைய சித்தத்தின்படியே நடக்கவேண்டும். அவர் சித்தத்தின்படியே நடக்கிறதெப்படியென்றால் அவர் கட்டளையிட்ட வேத கற்பனையின்படியே பழுதற்ற சுகிர்தபுண்ணியங்களிலே நடந்து அதை அனுசரிக்கிறதே அவர் சித்தத்தின்படி நடக்கிறதென்றறியலாகும். புணணியத்துக்கு நேரிட்டிராமலிருக்கிற துர்க்கிரியையாகிய பாவத்தைச் செய்வதே கத்தருடைய திருச் சித்தத்துக்கு இடறுபண்ணுகிறதென்று சொல்லலாகும். இப்படிப் பட்டவர்களுக்குத் துர்க்கந்த நரகம் சித்திக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அப்படிப்பட்ட துர்க்கந்த நரகத்திலே நீயும் விழாதபடிக்கு அதிலே படுகிற சொல்லில் அடங்காத ஆக்கினைகளை எவ்வளவாகிலுஞ் சொல்லப்படுகிற நியாயங்களிலே கண்டுபிடித்து அதை மனசிலே வைத்துப் புணணியத்தை மாத்திரம் விரும்பிப் பாவத்தை நிராசனைபண்ணுவாயென்கிறதினால் துர்க்கந்த நரகம் இன்னதென்று உனக்கு வெளிப்படுத்தித் தருவோம். அதெப்படியென்றால், பூமி பாதாளத்திலே மகா விலாசமுள்ள குழியானதினாலே கரைகாணாத சமுத்திரம்போல எங்கேபார்த்தாலும் அக்கினி சுறுசுறென்றெரிகிறது மாய்ச் சந்திரசூரியருடைய வடிவுகளைக்காணாமல் எப்பொழுதும்

இருளடைந்த இருட்டறையாய் இருக்கிறதுமாய் விஷமுள்ள துர்க்கந்தங்கள் எந்நேரமும் வீசப்படுகிறதுமாய் எண்ணிக்கையிலடங்காத கடூரமுள்ள நோயென்னப்பட்டதெல்லாம் வளருகிறதுமாய்க் கொடுமையான இடிகள் இடைவிடாமல் இடித்து முழங்கப்படுகிறதுமாய அக்கிரமமான கோவென்றழுகிற சத்தங் கேட்கப்படுகிறதுமாய் எண்ணப்படாத பசாசுக்கள் கதறியலறிக் கெந்தேனித் தேறுகிறதுமாய்ச் சகல அக்கிரமங்களுமல்லாதே கிரமமில்லாத விடமாயிருக்கிற ஐதலமானது துர்க்கந்த நரகமென்று சொல்லப்படும். அதிலே விழுந்த பாவிகளென்னப்பட்ட பேர்களெல்லாரும் ஊழியுள்ளளவும் துக்கசாகரத்தோடே வேகாமல் வெந்து சாகாமற் செத்து அழியாமல் நாறி ஓயாமல் ஆக்கினைப்பட்டுப் பாடுபடுவார்கள். இதுவுமன்றியே நரகத்திலே விழுந்து சபிக்கப்பட்டபாவிகளெல்லாரும் சுவாமித்துரோகிகளாய் இருப்பதினாற் பசாசுக்கடிமைப்பட்டு எந்நேரமும் நீசர்களேப்போலே அடிபட்டு அவலட்சண அருவருப்புள்ள விடக்கராய் நாறி எப்போது நிர்ப்பாக்கியர்களாய் ஒழியாத பசியும் பொறுத்து முடியாத தாகமும் அனுபவித்து எந்நேரமும் உடல் நடுநடுங்கிப் பல்லுக்கடி நெறுநெறெனக் கடித்துச் சுவாலித்து மிஞ்சின கோபத்துடனே மனம் வெந்து நொந்து தூஷணமுள்ள வார்த்தைகளைச் சொல்லி நல்ல தொன்றுஞ் சொல்லவறியாத அஞ்ஞானமுள்ளவர்களாய்த் துர்க்கந்த நரகத்தில் இடைவிடாமற் கஷ்டக்குழியிலெந்நேரமும் புரண்டுணையாத அக்கினிச்சங்கிலியினும் பசாசுக்கடிமைப்பட்டவர்களாய்க் கட்டப்பட்டு அவநம்பிக்கையோடே வற்றாத கண்ணீர் விட்டழுது மீட்கியில்லாமற் பிரலாபித்து இரக்கமில்லாத வன்னெஞ்சர்களாய்த் தங்களில் எப்போதுங் கண்டித்த அருவருப்போடே வெட்கித்து நரகத்தைவிட்டுப் புறப்படாமற் கிடந்த கிடையாய் வெந்தழுந்தி என்றென்றைக்கும் பாடு படுவார்களென்றறி. அப்படிப்பட்ட அணையாத அக்கினி நரகச்சமுத்திரத்திற் பாவிகளானவர்கள் விழுந்ததின்பின் அதிலெப்பொழுதும் மூழ்தியிருக்கிறதினால் அவரவர்களுடைய கண்களிலேயும் வாய்களிலேயும் மூக்குகளிலேயும் கைகால்களிலேயும் உரோமத்துவாரங்களிலேயும் தேல்லரம்பு எலும்பு வயிறு குடல் ஈரல் இருதயங்களிலேயும் அக்கினிப் பிரவேசம்பண்ணித் தங்கள் சருவாங்கங்களிலேயும் ஊடுருவிப் புறப்பட்டுச் சூலையிலே போட்ட கட்டை எரிகிறதுபோல நரகத்துக்கு அணையாத கட்டைகளாயெரிவார்கள். இதுவுமல்லாமற் செங்கல்லுமதில்களிலே நெருங்கியிருக்கிறதுபோலவும் செக்கிலே போட்ட எள்ளு நசுங்குகிறதுபோல்வும் நரகத்திலே விழுந்திருக்கிற மூடாத்துமாக்கள் ஒருத்தன்மேலொருத்தன் நெருங்கி விழுந்த இடையாய் அக்கினி நரகச்சமுத்திரத்திலே ஊழியுள்ளளவுந் தஞ்சமில்லாமலத் தயங்கி மூச்சுவிடாமற் பதறி நரகவாதைகளைப்படுவார்கள். ஐ! பாவிகளே இப்படிப்படுவீர்களென்றே பகையில்லாத துர்மதங்களே அனுசரித்தீர்கள். இப்படி வேகமோ பொய்யான தேவர்களே யேகவஸ்துவென்றராதனை பண்ணினீர்கள். இப்படிப்பட்ட பாடுபடவோ எளிய சனங்களை உபத்திரப்படுத்திப்படிப்பட்ட அகங்காரிகளாய்த் திரிந்தீர்கள். இப்படி நாறவோ உங்கள் சரீரங்களை நீராட்டி மினுக்கி இனிய ஆபரணங்களினாலே பூண்டணிந்தீர்கள். இப்படி வற்றாத கண்ணீர் விட்டழவோ வீண் பிரபஞ்ச வாழ்வுகளிலே மனமகிழ்ந்து காமலீலையே சுகமென்றெண்ணினீர்கள். இப்படி நிந்தைப்படவோ புறத்தியாரேலவைத்த கண்டித்தைச் சாகுமளவும் விடமாட்டோமென்று சவஞ் சாதித்தீர்கள். இப்படிப் பசாசுகளுக்குச் இறையாய் இருக்கவோ சற்குருவின் வார்த்தையை மறுத்து நடந்திர்கள். அக்கினிச் சங்கிலிகளாலே நீங்கள் கட்டப்படவோ ஆண்டவருடைய கற்பனையின்படியே நடவாமலிருந்தீர்கள். பொறுத்து முடியாத தீங்குப் பசிதாகமனுபவிக்கவோ கட்டளையிட்ட ஒருசந்தியுபவாசம் பிடியாதேபோனீர்கள். இந்தக் கொடுமையான தரித்திரத்தை அனுபவிக்கவோ பிச்சைக்காரருக்குப் பிச்சைகொடாதே போனீர்கள். இந்தக் கஷ்டமான குழிகளிலே புரளவோ பரலிலிருக்கை அலங்கரித்துக் காமாதுரர்களாய் நடந்தினீர்கள். இப்படி மனசுக்குப் பொறுத்து முடியாத தூஷனங்களைச் சொல்லவோ உங்களுடைய வாயில் நின்று பொய்யாணை புரளிகளும் குண்டணிகளும் நிந்தை வார்த்தைகளுஞ் சொல்லிப் புறப்படச் சாதனை பண்ணினீர்கள். இப்படிப் பசாசுகளுக்கடிமைப்பட்டவர்களாய்க் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவோ உங்கள் மாதாப்பிதாக்களை நிந்தித்தடித்தீர்கள். அசையாத கட்டைகள் போலொருத்தன்மேலொருத்தன் நெருங்கியிருக்கவோ கட்டளையிட்ட திருவாக்கை ஆசரியாமற் கருத்துடன் பூசைகாணுமற் சோம்பலாய்த் திரிந்தீர்கள். இந்தச் சாகாத சாவு சாகவோ கொலைபாதகத்தைச் செய்யத் துணிந்தீர்கள். ஐ! பாவிகளே கர்த்தத்துரோகிகளாய் மரணபரியந்தம் நடந்திருலுப்பொழுது துர்க்கந்த நரகத்திலேயுழியுள்ளளவும் நரகத்தின் வாதைகளே அனுபவிப்பீர்களென்பதற்குச் சந்தேதமில்லை. அப்படியே துர்க்கந்த நரகத்தில் வெந்தழுந்தியிருக்கிற சபிக்கப்பட்ட துரோகிகளுக்கு உலகத்திலே மூன் அவர்கள் அனுபவித்த சுகசௌக்கியங்களொன்றும் காணுமல் வெந்துசெனங்களுடைய சகாயம் வராமல் மிகுந்த துக்கசாகரத்தோடே மனம் நொந்து வெந்து வேகாத பாதகராய் இப்படிப்பட்ட துர்க்கந்த நரகத்திற் கொடிய ஆக்கினைப்படுகிறவர்களைக் கண்டாயோ. அவர்கள் பாதகத்தின் வழியிலே நடந்ததினாலே நரகத்திலே விழுந்ததுபோல நீயும் பாவத்தைவிடாமற் சாதித்தாயானால் வருகிற ஒடுக்கம் இத்தத் துர்க்கந்த நரகந்தானேயென்றறிந்து சுகிர்த புண்ணியங்களைத்தேடி மனதைவைத்தாலே கருமத்தின் கருமமென்று கண்டு பாதுகா! பாவத்தைச் சீக்கிரத்திலே விட்டுப் புண்ணியத்தைச் செய்ய விரும்பக்கடவாய். (முதல்வித்தியாசம் முற்றுப்பெற்றது)

குறள்—ய. அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்—*On sweetness of speech.*

கூக. இன்சொலினிதீன்றல் காண்பானெவண்கொலோ
வன்சொல் வழங்குவது.

பு. பிறர் சொல்லிய இனிய சொல்லானது தனக்கு இன்பந் தருவதை அநுபவித்து அறிபவன் அதை விட்டுப் பிறரிடத்திற் கடுஞ்சொல்லைச் சொல்வது என்னபிரயோசனத்தைக் குறித்தோ, எ—று.

Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields? *Drew.*

O, wherefore useth he discourteous words
Who knows full well the sweets of courteous speech. *Ellis.*

ஈ. இனியவுளவாகவின்னுதகூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று.

பு. தருமத்தையுண்டாக்குகின்ற இனிமையையுடைய சொற்களுந் தனக்குண்டாயிருக்க அவற்றை விட்டுப் பாவத்தை உண்டாக்குகின்ற இன்பமில்லாத வையாகிய சொற்களை ஒருவன் சொல்வது இனிய கனிகளுந் தன் கையில் உண்டாயிருக்க அவற்றைப் புசியாமல் இனிமையில்லாத காய்களைப் புசித்ததோடொக்கும், எ—று.

To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe. *Drew.*

Discourteous words when courteous may be used
Is like the sickly appetite, which calls
Fruit immature, leaving the ripe untouched. *Ellis.*

களங்கமில்லாத பால்—ஒரு கதை.

[The "Milk of the Word"]

ரோமான் கத்தோலிக்க திருச்சபையைச் சேர்ந்த பால்வியாபாரியொருவனிருந்தான். அவன் வாடிக்கையாய்த் தேவ வசனத்தை வாசித்து வருகிறானென்பதை ரோமைக் குருவானவரொருவர் கேள்விப்பட்டு அவனிருந்த வீட்டுக்குப் போனார். அவன் ஏதோ வீட்டுக்கருமங்களில் முயன்றிருப்பதைக்கண்டு— நீ வேத வசனத்தை வாசித்து வருகிறாயென்று நான் கேள்விப்பட்டேன்.

அதுமெய்தானா? என்றார். அதற்கு அந்தப் பாற்காரன், தேவரீர் கேள்விப்பட்டதும் நான்வாடிக்கையாய் வாசித்துவருவது முண்மைதான். ஏனென்றால் அதொரு நேர்த்தியான புத்தகம், என்றான். குருவானவரிதைக்கேட்டு, வேதபுத்தகங்களை வாசிப்பதினால்மோசம் விளையுமென்று அறிந்திருக்கிறாயே. உன்னைப்போலொத்த ஒரு அறிவிலியானவன் இப்படிச் செய்வதற்கியாதொரு நியாயமுமில்லை என்றார். அப்பொழுது பாற்காரன் ஆ சாமி! மோசம்வருமென்று நீர் எனக்குத் திருட்டாந்தப்படுத்தினாலன்றி மற்றும்படி நான்வாசியாமல் விடுவதில்லை என்றான். அங்ஙனம் அவர்களிருவர்க்கும் நடந்தசல்லாபமாவது—குருக்கள்—நானதை உனக்குச் சீக்கிரந் திருட்டாந்தப் படுத்துவேனென்றார். பாற்காரன்: சாமி அப்படிச் செய்வதுண்டானால் நானதையொருக்காலும் வாசியாமல்த் தங்களுக்குத்தானே அதைக்கொடுத்துப்போடுவேனென்றான். உடனே குருவானவர் தேவபுத்தகத்தை எடுத்து நீங்களிரட்சிப்புக்கேதுவாக வளரும்படிக்கு இப்பொழுது பிறந்த குழந்தைகளைப்போலத் தேவ வசனமாகிய களங்கமில்லாத பாலின்மேல் ஆசையாயிருப்பீர்களாக என்று பேதுரு. உ. அதி. ௩. வசனத்திலிருந்து வாசித்துக்காட்டி, இங்கேபார், நீதானே வேதாகமத்தை வாசிப்பதினால் மோசமுண்டாகும், நீயொரு சிறுகுழந்தையைப்போலிருக்கிறாய் (தேவ) வசனமாகிய களங்கமில்லாத பாலின்மேல் ஆசைவைக்க வேண்டுமென்றுனக்குக் கட்டளை கொடுத்திருக்குது. களங்கமில்லாத பாலியாதென்பதின் திவ்வியார்த்தத்தை அறிகிறவன்தானே அதை உனக்குக் கொடுக்கவும் உன்னைப்பராபரிக்கவும் வேண்டியது என்றார். அப்பொழுது பாற்காரன் குருவானவர் கண்டிப்பாகச் சொன்னவைகளை உற்றுக்கேட்டுப் பிரத்தியுத்தரமாகச் சொன்னதென்னவெனில், ஆசாமி! நானொரு கதைசொல்லப்போகிறேன், அதைக்கேட்டு மனங்கலங்காதையும். அக்கதை யாதெனில், சிறிதுநாளைக்கு முன்னே நான் துன்பமாயிருந்ததினால், என் பசுக்களிற் பால்கறக்கவும் மற்றும் வீட்டுவேலைகளைப் பார்க்கவும் ஒருவனைப்பிடித்துவைத்துச் செய்வித்துவந்தேன். அவனெனக்குச் செய்ததைப் பாரும். மாட்டிலே பாலைக்கறந்தெடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சப்பாலை எடுத்து அதற்குள்ளே தண்ணீரைவிட்டு எனக்குத்தந்து அப்படியே என்னை அணாப்பினான். அதுபோலவே, சாமியுமெனது வேதாகமத்தை வாங்குவதுண்டானால், அந்தமாதிரியே எனக்குச் செய்யக்கூடும். ஆகையால் நம்மிடம் என்பசுக்களைவிட்டுத் தண்ணீர்கலந்த பாலைவாங்குவதிலும் நானென்பசுக்களை வைத்துக்கொண்டு நான்தானே பால்கறந்துகொள்ளுவத்திகந் திறமென்றான். குருவானவரிதைக்கேட்டு வெட்கி மனமடிவுகொண்டு இதையொருவர்க்கும் அவன் பேசாதிருக்கும்பொருட்டவனுக்கிதமான வார்த்தைகளைச் சொன்னார். எப்படியெனில், நல்லது தம்பி, நானினைத்திருந்ததிலும் நீசற்றே யூகிபோலிருக்கிறாய். நீயொரு சிறுகுழந்தையாயிராதபடியால். நீதானே உன் வேதபுத்தகத்தை வைத்து வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறதேயன்றி மற்றுமபேருக்கதை இரவலாயுங்கொடாதை. அவர்கள் கேட்கும்படி அத்தைவாசிக்கவும்படாது, என்றார். அப்பொழுது பாற்காரன், ஏதுசாமி, என்னிடத்திலே பாலருக்கும்பொழுது பாலில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதோ? அப்படிச்செய்வது கிறிஸ்தவனுடைய கடைமையல்லவோ? என்றான், குருவானவரிதைக்கேட்டு வெட்கிக்கலங்கிப் பராபரனுடைய சுத்தமானவசனங்களை எங்குஞ் செல்லவிடுவதினால் ஆத்துமாவைச் சிறையாகவாங்குகிற பாப்புமதமென்னும அலங்கம் நிருதூளியாய்ப்போகவேண்டுமென்று மனதில் நிச்சயித்துணர்ந்து சாதுரியமாய் அவனைவிட்டப்புறம் அகன்றுபோய்விட்டார்.

தென்சமுத்திரத்தீவில் நடந்த சங்கதி.

Missionary Enterprises in the South seas.

(Continued from page. 206 Vol. III.)

மேலும் இதுகாரியங்களையெல்லாம் அவர்கள் கேள்விப்பட்ட உடனே (கப்பித்தான் குக்கு) என்பவர் இவர்கள் பெரிய வள்ளமென்றுபாவிக்கிற அவருடைய கப்பலிலே தங்களுக்குத் துப்பாக்கிகளையும், கோடரிகளையும், ஆணிகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு வரும்படி தங்களுடைய தேவனைப் பார்த்து மன்றாடத் தொடங்கினார்கள். இவர்கள் பண்ணினசெபமாவது, "ஆ! பெரிய தங்காராவே, உம்முடைய பெரிய கப்பலை எங்கள் தீவுக்கு வரப்பண்ணும் எங்களுக்கு அந்தவெள்ளைமனிதரைக் காட்டுமேன், பெரிய தங்காராவே, அந்தக் கீர்த்தியுள்ள சனமாகிய (கூக்கீசு) என்பவர்கள் எங்களை வந்து காணப்பண்ணும், அவர்கள்எங்களுக்கு ஆணிகளையும் இரும்பையுங் கோடரிகளையுங் கொண்டுவரக் கட்டளைபண்ணும் என்று இவ்விதமாகத் தங்களுக்குண்டான தேவர்களுடைய நாமங்களைச் சொல்லிச் செபம்பண்ணினார்கள். இப்படி இருக்குஞ் சமையத்தில் சடுதியாய் ஒரு கப்பல் அவர்கள் தீவிலே வந்துந் தாமதியாமற் போய்விட்டது. இந்தக் கப்பலைக் குறித்து அவர்கள் சொன்ன விபரத்தினாலே அது வவுண்டியென்ற கப்பலென்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கப்பலைப் பார்க்கப் போகிறதற்கு ஒருவன் துணிந்து தன்னுடைய வள்ளத்திலேறிப்போய்ப் பார்த்ததின்பின் திரும்பக் கரைக்குவந்து அது மிதந்துதெரிகிற ஒரு தீவாயிருக்கவேணும் ஏனெனில் அதிலிரண்டு ஆறுகளோடுகின்றன; வாழை, கரும்பு முதலிய புரோசனங்களும் அதிலே உண்டாகுதென்று சொன்னான். இதில் அவன் சாம்பியினாலே சாம்பப்பட்டு ஓடுகிற தண்ணீரை நதிகளென்றும், அந்தக் கப்பலிலேயிருந்த நீலப்பெட்டகங்களைப்பயிர்வகைகளென்றும் மோசமாய் நினைத்துச் சொன்னான். இந்தக்கப்பற்காரர் பார்க்கப்போன இவனுக்கு இரண்டு முழததிலே ஒரு இரும்புக்கூராம்பாய்ச்சியை உபகாரமாய்க் கொடுத்தார்கள். அதை அவன் கொண்டுவந்தபொழுது எல்லாருமாய்க்கூடி அதைக் காணிக்கையாகத் தங்களுடைய தேவனுக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆகிலும் நிலத்தைப்பயிரிடுகிற பொழுது, இந்த ஆயுதத்தைத் தேவனிடத்தில் இரவலென்றுசொல்லி எடுத்துக்கொண்டுபோய்ச் செய்கைபண்ணிப்பின்பு கொண்டுபோயதின் தானத்தில் மறுபடியும் வைத்துவிடுவார்கள். இந்த ஆயுதத்தைக்கொண்டு செய்கைபண்ணிஉண்டான புரோசனமென்னென்னவுண்டோ அத்தைநாலாய்ப்பகிர்ந்து மூன்று பங்கையுங் கொண்டுபோய் விக்கிரகத்துக்கு முன்னேவைத்து இதிலொருபங்கு புரோசனமுண்டாகப்பண்ணினதற்கு நன்றியறிதலாகவும், ஒருபங்கு இருப்பாயுதம் இரவலாய்க்கொடுத்ததயவுக்காகவும், ஒருபங்கு இன்னுங் கப்பல்களைத் தங்களூருக்கு வரும்படி அனுக்கிரகம் பண்ணுகிற தயவுக்காகவும் என்று சொல்லி அவ்வளவையுங் காணிக்கையாகக் கொடுப்பார்கள்.

(இராயதோங்கு) தீவு (தகத்தியன்) (சேசாயுத்தி) முதலிய தீவுகளைப் பார்க்கிலுஞ் சிறப்பாயுஞ் செழிப்பாயும் பலவகையான பயிர்வகைள் உண்டாகக் கூடியதாயிருக்கின்றன. நிழலும், நிழற்கீழ் உழுக்கார்ந்திருக்கக் கூடிய மேடைகளுமுண்டு. முன் சொன்ன தீவுகளிலே அப்படியில்லை. இந்த விசேஷங்களைத் தொட்டு இந்தத்தீவு மற்றுந்தீவுகளைப் பார்க்கிலும் விசேஷித்திருக்கின்றது. சனங்கள் வேலையைவிட்டு இளைப்பாறும் வேளையாகிய சாயங்காலங்களிற் பெரும்பாலும் முன் சொன்ன மேடைகளிலேபோயிருந்து கூடிப்பேசுவார்கள். ஒருநாளாகிறபொழுது நான் (வஸ்கோற்று) என்பவருடைய வீட்டிலிருந்து (பிற்றுமன்) என்பவருடைய வீட்டுக்குப் போகையில் ஒரு மேடையிலுழுக்கார்ந்திருந்த (வீற்றி) என்னப்பட்ட சப்பாணியொருவன் முழந்தாளினாலே நடந்துகொண்டு இரட்சிப்புக்கான வார்த்தையும், இருளுக்கான வெளிச்சத்தையும் எங்கள் தீவுக்குட் கொண்டுவந்த பராபரனுடைய தாசனே உமக்குச் சுகமுண்டாவதாகவென்று சொல்லிக்கூப்பிட்டுக்கொண்டு என்னண்டைக்குவந்தான். இந்தச் சப்பாணிமூன்றுபிள்ளைகளையும் பெண்சாதியையுந் தாபரிக்கிறதற்கு வயலிலே வேலைசெய்துவருவான். எப்படியெனில் ஒரு கருங்காலிக் கூர்ப்பொல்லை நாரிக்குங் கைக்கிடையிலும் விட்டுச் சரீரத்தின் பாரத்தினாலே யூன்றி நிலத்தைக் கிண்டுவான். கையிரண்டையுங் கூட்டிப் பாத்திகட்டிக் களைபிடுங்கி வருவான. அவன் என்னைக்கூப்பிட்டு இரட்சிப்பின் வசனத்தைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டு வந்ததினாலே, இரட்சிப்பைக் குறித்து எதுவுமுனக்குத்தெரியுமாவென்றேன். அவன் மறுமொழியாகப் பாவிகளை இரட்சிக்க உலகத்தில் வந்த இயேசுக்கிறிஸ்துவைக் குறித்து நன்றாய் அறிந்திருக்கிறேனென்று சொன்னான். இயேசுக்கிறிஸ்துவைக் குறித்து என்ன அறிவாயென்றேன் அவன், அவர் பராபரனுடைய குமாரனென்றும், அவர் மனுஷருடையபாவங்களைத்தீர்ப்பதற்காகச் சிலுவையிலே பாடுபட்டாரென்றும், அவராலிரட்சிக்கப்படுகிறவர்கள் மோட்சத்துக்குப் போவார்களென்றுஞ் சொன்னான். பின்னையெல்லாரும் மோட்சத்துக்குப் போவார்களல்லவாவென்றேன். அதற்கவன் அவரிலுண்மையாய் விசுவாசித்துச் செபம்பண்ணி வருகிறவர்களேயல்லாமல் மற்றவர்கள் மோட்சஞ்சேரக் கூடாதென்றான். அப்படியானால் நீ யெப்பொழுதுஞ் செபம்பண்ணிவருகிறாயாவென்றேன்.

இன்னும் வரும்.

உதயதாரகை—MORNING STAR.

Jaffna, August 8th, 1844.

TO EDUCATED NATIVES.

We were last discoursing with you on the importance of moral principles founded in piety or the fear of God, and especially of the importance of a *love* and *practice of Truth*. We wish to hold your attention to this subject a little longer, for we are persuaded there is no one thing of more essential importance to your present and future well being than this. Bear with us then, while we proceed with such remarks as we have to offer.

Endeavour to impress your own minds deeply with a sense of its importance. There are scores of half-educated young men, who would say—"Yes sir, yes sir," to all we have urged on the subject, and in the turning of one's back, if occasion offered, would lie, and lie, and lie, even with solemn asseverations, as if they had been training under the evil one from their infancy. It is awful to think what a damnable plunge in falsehood and deceit your countrymen have made under the degenerating influences of their false religion. This is strong language, but it is all deserved, as many of you know full well. What instances of desperate and blasphemous lying have occurred under the notice of every missionary. In many cases too of those who had long professed to fear God and keep his commandments. What is the testimony of our civil and criminal courts on this point. False witnesses may be had all over the land for six pence or a shilling. Deep are the wounds in the peace, happiness and prosperity of your people made by this soul destroying, evil working sin of lying. Let it be impressed on your minds then that it is an evil, and a very great evil. It disruptures every bond of society, and forces man to prey upon his fellow by the arts of cunning and by the weight of superior power.

You are the ones to work out the cure of this great national evil. Those of you who have been intimately connected in your business with gentlemen of honour and integrity have learned by their example to appreciate in some degree those qualities, which sentiments your countrymen at large have never conceived of. We have been pleased to remark in illustration of this, the striking contrast presented, in business dealings with a native who has been conversant only with natives, and with one who has had considerable dealing with Europeans.

Set before you for examples in the formation of your characters, the wise and the good, and not the proud and presumptuous. The wicked may flourish for a time like the green bay tree, and many a humble soul may be envious at their prosperity, but their end is rottenness and death. They shall be sought for and not found, while the righteous shall be exalted to inherit the land. The wheel of God's Providence rolls on with a determinate purpose to exalt the humble and debase the proud, and though many proud ones climb to the top, and swagger for awhile in their imaginary greatness, they shall pass away and their memory be forgotten. "A little that a righteous man hath is better than the riches of many wicked."

Be persuaded your only sure course of self-elevation is on this foundation. Your progress may at first be slower than that of some others, but it will be more certain. The difficulties of this course are more imaginary than real. One temptation successfully encountered will give you increased strength to overcome a second; and when your principles are established, you will wonder at your former weakness and folly. Firmness of purpose and decision will enable you to meet every seducer with a peremptory denial, and the satisfaction of having elevated yourself to a position in morals, where you can respect yourself and enjoy the respect of others will be a source of lasting peace and happiness.

For the Morning Star.

MR. EDITOR:

There seems to be a general complaint among Europeans in this country, that most of the young natives educated by the missionaries make no progress in knowledge after leaving the seminaries, and even go back, in some measure, to their old habits of heathenism. I have not been in the country long enough to have seen this for myself, and to understand it as well as I could wish. From the known inertness of the native character, I cannot doubt, even without the testimony of others, that to some extent, such an evil exists. But from the circumstances of the case, I suspect that there is something to be said on the other side; and the object of this communication is to make the inquiry.

These young men have often heard that it is exceedingly desirable to be acquainted with the English language, in order to have access to its great treasures of knowledge. But has not this subject been presented to them in a blurred and indistinct way, so as to convey the impression of something high, and huge, and distant, without any respectable and tolerably easy *intermediate* attainment, plainly within their reach? For example, they look at an English Library. Here they get the no very distinct or stimulating idea of *books, books, books*; books in general; there are before them some dictionaries, some bodies of divinity, some of the Tract Society's publications, some shelves of Sabbath School books, some shelves of Encyclopedias, some rows of Magazines bound and numbered, some voluminous Commentaries, some biographies of English and American pastors, of little more than local interest; a few books of poetry, some outlines of history, geography, &c. &c. All these together make up what is called a *library*, a body of English *literature*. This library may contain two or three or half a dozen of the really great and important works of the language; but they, with the rest, are to Tamil youth, only *books*, having the same external appearance. Have they ever been made to understand, or rather have they ever heard, that there is a vast difference between a first rate English book and common English books? For example, that grand work, Bishop Sumner's *Evidences of Christianity derived from its Nature and Reception;* a work original in plan, neat in diction, logical in arrangement, acute and convincing in argument, rich in thought and of vast reputation; a fine specimen of the cultivated mind of Christian Europe; and well deserving, as such, to be urged upon the attention of young Asiatics. It has also the recommendation of being unusually *complete in itself;* that is, not full of allusions which require a library of reference books, or pre-suppose much general information; it may be read and understood, at their own homes, by those who have a tolerable knowledge of English, and the general ideas of the Bible obtained in the mission seminaries. It is not abstruse, like Butler's Analogy; yet it requires some labor, and may be read again and again, and dwelt upon, with great profit, for a long time. It is also a book of *universal* interest, and of *permanent* value; the young native who buys it will not find it superseded many years hence, but as valuable as ever, for himself or his children.

But I hear it objected that it is no easy matter to excite this class of readers to make the requisite effort to master such a work. There are certainly some who are able to do it, if they were inclined; this is something. I read, in the history of England, that Alfred the Great was induced to learn to read by the promise, from his step-mother, of the gift of a manuscript of Saxon poetry, no small present in those days. Was the knowledge he obtained the less valuable for having been introduced into his mind by such a motive? Once in, it could not easily be got out. So missionaries have sometimes induced children to come to school for a while at first, by paying them for it. Can we not appeal to these young men's *love of money* to urge them upward a step further in intellectual cultivation and this without any great expense? How would it do to make accessible to the students who have left the schools, and to others who understand English, a dozen or twenty or thirty copies of "Villers' Essay on the Influence of the Reformation," and then offer some tens of rupees to the one who in six or nine months should best stand an examination in it; a smaller sum to the second best, and a still smaller to the third? Would not the effort which would be made to become familiar with it, enrich the minds of a considerable number with a most important class of new ideas?

It perhaps may not be generally known to the European readers of the Star, that this is a work translated from the French, to which a prize was awarded by the National Institute of France. It shows the vast influence which the Reformation has had on the politics of Europe, on the European languages, the fine arts, history, study of the ancient languages; on liberty of thought, Philosophy, Belles-lettres, Theology, Law, Morals, &c. The American reprint can probably be had for a rupee or a rupee and a half a copy.

Might not some, at least, of those who cease from all mental effort after leaving school, make some such complaint as this, and with some propriety: "You find fault with us, but you give us no definite ideas of the course we ought to pursue. No one will make an effort without some definite object. You say we may study English books; but most of those within our reach are of an insignificant or very miscellaneous character, some of which we have read attentively, but without much profit. School books alone will not do. Show us a few of the works which you consider as great and enriching to the mind; such as will bear to be studied over and over again, and yet not so voluminous but that they can be mastered within a reasonable time, and not so expensive as to be beyond our means. Where is there to be found, in Jaffna, an assortment of such books to which we can resort? Suppose the natives of Calcutta who have made respectable attainments in English literature had been confined to this island, where would they have got their books? We do not expect, here, where the demand is so small, that a large stock can be kept; but might there not be at least a few well selected works in general literature, where persons of different tastes may be suited? Let a few first rate ones stand out from the mass, and let us be assured that in each one we master we shall obtain a treasure. Some even who are secretly averse to religious works might nevertheless be improving in general knowledge, if the requisite books were accessible."

Suppose, Mr. Editor, this plan should be *tried;* if it should not work well, we should at least have ascertained that it is not a good one, and that these minds must be resuscitated in some other way. I make the suggestion with unfeigned diffidence; and if no notice should be taken of it, I shall conclude that it is not acceptable, and say nothing more about it. N.

We thank our correspondent for the above communication, and invite the attention of our readers to it—both of natives, and of the friends of Native improvement. We think the experiment he has suggested worthy of a trial. We have often heard it remarked by those more conversant than ourselves with the native mind in the process of education, that natives have capacity to learn any thing they are distinctly set to learn. It is set lessons they want, and in them they will rival the students of any nation. Here then is an essential element of acquisition and improvement. But they have not motive enough in themselves for persevering study. An *honorary medal* or a *reward of money* for successful application in a given course, would set the blood a flowing more rapidly in many sluggish souls. There would be no difficulty, we conceive, in providing the medals and rewards, or the books. Many gentlemen would gladly contribute a small sum for such an object if the plan could be arranged in a satisfactory manner. And now we bethink ourselves, there is a *Native improvement Society* in Jaffna; and the Honorable, the Chief Justice, who is now attending the Court Sessions here is its distinguished Patron. Under what better auspices could the experiment be set forward than those of this Society. We would earnestly call the attention of the Committee to the subject, and can assure them of a hearty co-operation with them in the undertaking from many quarters.

Return of an Apostate.—The Madras Native Herald of July, gives an interesting account of the return to Christianity of S. P. Ramanjooloo, Naidoo, of Ragapattah, who was first baptised in July, 1841, but afterwards returned to heathenism and the worship of idols, through the enticements of his friends.

On the Tuesday after his baptism, his mother and female relatives came to the Assembly's Mission House, and assailed him with piercing shrieks, tears, and entreaties, imploring him to go home with them. When his mother threw her arms round his body, and held him fast, and said, "Protect me,"—his heart melted like water, and he cried, "My bowels yearn over her, I must go with her to comfort her. I will go, and come back in two days." At this point his apostasy commenced. In vain was he earnestly warned of his danger from the word of God with tears and entreaties, by the missionaries and the first three converts. His heart had given way; and in the evening of that day, the 12th July, he left the Mission-House. From the time of his departure, and especially after he fell down before the idol at *Triplicane*, the hand of God was heavy upon him, and his arrows pierced him sore. The reports that reached them from time to time of his misery and desolation pierced and grieved the hearts of the missionaries and converts, and constrained them to pray for him, though they hardly knew how to pray; his case appeared so desperate. The strong conviction of many Christian friends, and of one friend in particular, was, "that God the Holy Ghost had taken this method to subdue, and tame, and sanctify him." We fervently trust it is so.

More than a year ago, the missionary who baptized him had an interview with him until midnight, in the house of a native Christian, when he expressed his purpose of coming back to the church of Christ along with his wife, whom some time before he had begun to instruct in the first principles of Christianity. But when told what he must do as an apostate, before he had a right scriptural warrant to come and could be re-admitted into the Church, his pride, as he now acknowledges, stood in the way and kept him back. Still the indignation of the God whom he had forsaken pressed his spirit sore, and would not let him escape. He complained of the worm within, and of thorns in his back and sides, and of a constant fear in his heart.

After two years of apostasy he has come back accompanied by his wife, apparently with unfeigned repentance and a sincere determination to live for the glory of his Saviour and was readmitted to membership in the Christian Church on the 14th of July.

After his return, he addressed letters to his mother and his father-in-law, stating what he had done, and inviting them if they would to follow him; but declaring his determination to forsake them if they would not follow him. We give the letter sent to his mother.

My Dear Mother,—I was baptized on the 10th of July 1842, by the Rev. John Anderson, according to what is said in Christianity. On the self-same day, I ate all that Europeans eat, and with Europeans. On Friday evening the 12th of July 1844, I and my wife came here, and took our meals by mutual consent, without any distinction of *Caste*. We are not willing to live among you who worship idols. In consequence of your taking me away before, I became sunk in mental disease; therefore I entreat you, my sisters, their husbands, and every one else, not to come—either to see us, or to speak with us.

Mother, your chief duty is this: as there is no salvation for the souls of us sinners in any one else except in Jesus Christ, I, as your son, with my whole mind, and with much affection, entreat you also to come into the religion of Jesus Chrst. If you are willing to come and abide with me, you can consider this matter well, and may come. If not, you need not come; because I will not follow you, I will not accompany, or live with you at all. I will not worship idols. If you are willing, you can come to me, and worship the true Saviour Jesus Christ.

General Assembly's Mission House, } S. P. Ramanoojooloo.
13*th July* 1844. }

This case brings up in affecting review a long list of apostatisers from the Christian faith, in this vicinity, who like Ramanoojooloo, in his apostacy, are bowed in spirit, and cursed with the curse of a self-tormenting conscience. Having sacrificed their godliness for gain, they find their gold and silver is cankered, and it eateth their flesh as it were fire. Some, it may be have sunk below all sensibility and shame, and stand forth before the community as avowed reprobates; but there are many, it is believed, who sometimes look back with desire to the height from which they have fallen. They go about as with a fire in their bones, seeking peace and finding none. If these lines should fall under the eye of any such, we beg to assure them that they are not forgotten by those who rejoiced over them in the day of their espousals to the Saviour, and they are not forgotten by that Saviour whom they then publicly acknowledged to be their rightful Lord. Though they have grievously wounded him in the house of his friends, though they have abused the confidence and ill requited the long continued efforts for their good of their former friends and benefactors, let them but return with repentance and renewed love, and all will be forgiven. As the father of the prodigal in the Gospel, rejoiced over his son's return as over one who was dead and is alive again, so would the Saviour and the missionaries rejoice over these if they should thus return. We hope our missionary friends will feel encouraged by the return of Ramanaojooloo, to plead with more earnestness and faith with the God of grace and supplication to have compassion on these poor souls now wandering on the dark mountains of death. His grace is all sufficient, and he will be enquired of for these things.

Controversy among the Brahmins at Bombay.—The controversy that has arisen among the Brahmins at Bombay, on the question of the propriety of receiving back to caste the youth Shreeput, who has defiled himself by eating with the missionaries, is magnifying itself beyond all our expectations. It appears, that the party opposed to the youth's reception have indignantly excommunicated from their Society, refusing to eat with them, all those who persist in advocating the propriety of his return. Being by far the most numerous party, they are able to sustain by craft and power the ends that their arguments could not effect.

Thus we learn from the *Dnyanodaya* that "on the first day of the Hindu year, when an annual present is made in Bombay to all Brahmin priests who apply, it was determined by those who had charge of the distribution, and who it appears were opposed to the reception of the boy into caste, that no one should be admitted to a participation of that charity, but those who would sign a paper denouncing the conduct of the opposite party." Again, on an occasion of a great entertainment given to all the Brahmins of Bombay, no guests were allowed to enter unless they would agree to abandon the object of restoring the boy, and purify themselves as an atonement for what they had done; and some who had found their way in, and had seated themselves at table and were just commencing to partake of the good things provided, were rudely forced up and thrust out with every indignity, because they were known or suspected to belong to the opposite party. Among those who experienced this treatment were some of the most respectable and learned brahmins of Bombay, who stand high both in the native and European community.

Such arguments as these would naturally fall with weight upon those who have no higher object in view, than to gratify their lusts, and a considerabe number who had before sided with the more intelligent party felt themselves unable to withstand any longer and gave in their adherence to the bigots. But this was not all.

It has been stated that the opinions of learned brahmins had been received favouring the youth's reception to caste. The bigoted party to carry their point more strongly against their opponents also sent to Benares and obtained opinions from other brahmins favourable to their views, declaring that the boy cannot be purified. An assembly of brahmins was thereupon convened to hear these opinions, which of course furnished an occasion of triumph to the bigoted party, who exclaimed to their opponents—"What will you do now? It is decided that the boy can never be purified. And those who have maintained that he could be, must be purified before they can be regarded as good caste." A great commotion was thus excited and many are said to be ready to abandon their opposition and go with the major party. But some remain firm, and it is a little singular that all the native papers unite in advocating the reception of the boy in opposition to the views of the Bhutts or party of bigots. The *Prubhakur* spiritedly replies to their triumphant declarations, "What if a letter has come from a few obscure Bhutts of Benares? What have we to do with them? What! are there no brahmins here as well as in Benares? Are there no learned men here as well as in Benares? Benares can furnish but few as learned pundits as are to be found in Poona and the Marashtra country. What need have we then of the opinions of the Benares' brahmins after having obtained those of Pundits here? And no one can for a moment suppose that the decisions of Pundits here are at all shaken by a contrary opinion received from some learned fools at Benares like the Bhutts of Bombay."

A Hindu correspondent of the same paper writing on this subject exhibits a remarkable degree of candour as well as of sense and discernment. Speaking of the ignorance and wickeduess of the Bhutt brahmins he says: "there is no doubt it would be a much greater benefit to Shreeput both in this world and the world to come to live with the missionaries than to remain in the society of those ignorant Bhutts. My object in writing is to show how impossible it is to put faith even in what Hindus write, not to speak of their word. Sir, I ask you and all Hindus whether these missionaries whom Hindus regard as vile outcasts, are not better and holier than Hindus in reference to such matters. Not to speak of missionaries, even European sailors who are almost on a level with brutes, if they have once put their signature to a paper will not change it. But these brahmins who call themselves the teachers of the world, blinded by avarice, will say one thing one moment and the contrary the next. Are not then those truth-speaking foreigners better than they? Is not a Mahar even (a lower caste) if he be a man of truth, kind, humble and free from hypocrisy, more excellent than these grey dissolute Brahmins, who after committing theft and lewdness will put the sacred ashes on their foreheads and call themselves greater than God?—Brahmins are wont to laugh at Christians because of their not performing ablutions daily, but to speak the truth although brahmins are in the habit of constant bathing, still such a bad odour attaches to their minds that no good man can endure it for a moment. It is true that various kinds of men are found in every caste. There are some men of truth and good morals among the brahmins and there are also some deceivers among Christians. But there is this difference, that if one wicked man can be found among a hundred Christians, ninety nine out of a hundred Hindus will be found liars."

The editor adds in support of his correspondent's statements—"His letter is indeed severe, but the tenor of it is in strict accordance with truth. Hindus generally regard external ceremonial purity as more important than purity of the heart; at least so we may infer from their conduct. But in this they make a great mistake. They do not fear to be guilty of falsehood, perjury, theft, and indeed of many other wicked actions, but they are very fearful lest they make any mistake in the performance of their rites and ceremonies, or act contrary to established custom. We beg that they would henceforth give more attention to internal than to external purity."

This for a Hindu is pretty good. We hope the advice coming from such a source may not be lost on our Hindu readers. Let them "seek out and set in order" for their mutual edification, the motives and the means that Hinduism offers for promoting *internal* purity. If they will not accept the reforming influences of Christianity to benefit themselves and their countrymen, let them give one united, vigorous, and determined effort in applying the moral power of Hinduism to reform the liars and perjurers and adulterers that throng every mart and temple in the land.

Supreme Court.—The Sessions of the Supreme Court commenced at Jaffna on Wednesday the 17th ult., by the Honorable Sir Anthony Oliphant, *Kt. Chief Justice*—who previously attended Divine Service at the Fort Church where the Rev. Mr. Johnstone officiated.

S. J. Boileau Esq. Barrister at Law, Deputy Queen's Advocate for the North

ern Circuit, conducted the prosecutions—and C. G. Kock Esq. the Defence.—

The following prisoners were convicted:

Solatchy Wiravan, for possessing stolen property knowing it to have been stolen—sentenced to two months imprisonment at hard labour in chains.

S. Walley, for burglary and robbery—2 years imprisonment at hard labour in chains.

Sawarimootoo Santiagoo, for forgery, &c.—3 years imprisonment at hard labour in chains.

Sinny Ayangan *alias* Poodial Tavasey, for manslaughter—5 years imprisonment at hard labour in chains.

Candan Wiramootto, Sinny Aroomoogatan and Sidamparam, for burglary and robbery—2 years imprisonment at hard labour in chains.

Walley Wiravan, and Narkey Arlvan, for assault and robbery—5 years imprisonment at hard labour in chain.

Cadiraman and John Canavady, for cutting and wounding—1 years imprisonment at hard labour in chains.

The case of Mr. William O'Grady for resistance to the Fiscal's Officers in the execution of their duties and for assault, was tried before the Supreme Court before an European Jury, on the 22d of last month, and he was acquitted.

The only case of a serious nature which was tried during the Sessions was that of murder.–The perpetrators of this diabolical act were 2 Mahomedan coolies, and the unfortunate victim was a Mahomedan Priest who was travelling in the jungle 45 miles from Batticaloe accompanied by the two prisoners carrying his loads, &c. The person of the Priest, it appears, was most cruelly and barbarously mangled and his money and goods plundered. His throat was cut in three places and his skull cleft asunder, besides several other deep wounds on his person—all inflicted with the priest's own sword. The prisoners' confessions were also put in evidence and read—and the Jury convicted them of the crime of murder—They are sentenced to be executed on the 3d Oct. next.

The Criminal Sessions were closed on the 31st ult., and the Chief Justice is now engaged in hearing appeal Cases.—The Sessions will in all probability be closed by the end of this week.

The Steamer Seaforth is expected at Jaffna on the 19th inst. to convey the Chief Justice and the other officers of the Supreme Court to Chilaw, where the Sessions will commence on the 23d. inst.

The Rev. Mr. Arndt, Colonial Chaplain, is absent on leave at Colombo. The Rev. Mr. Johnston acts for him during his absence.

Lieut. Dawson has been appointed in the room of the late Lieut. Colley as second in command in this Garrison.

Arrivals.—Lord Arthur Hay, accompanied by Lieut. Robertson, arrived at Jaffna from Paumban last Saturday in a pleasure boat of Lord Hay's. They have taken up their temporary residence with the government agent.

Dwarkanauth Tagore has promised to afford the necessary expence for any two students who will go to England and receive a university education.

We have got it again.—A French correspondent of the British and Foreign Bible society writes from the Department of Mayenne:—One of our colporteurs on entering a small town went into the first house that was open. "Would you please to buy a Bible?" said he, to a woman whom he met with. Scarcely had he asked the question, than the woman hastily rising from her seat called out lustily, "My husband! The Bible! the Bible! We have at last got it again." On hearing her cries a man came running in, "What!" said he "the Bible? Where is it?" At these words the woman turned again to the colporteur who held a Bible in his hand, and hastily seizing it, she pressed it to her bosom, exclaiming, at the same time, "No! No! I will never let you go again!"

The explanation of this scene is as follows:

The Bible had actually been once in the house; it had been read, but in a moment of fear it had been given up to the priest who had destroyed it. It had however made a lasting impression upon the readers and hearers; and not a day passed, but sighs and prayers were offered up for the return of the Bible seller.

Religion and Literature.—"I fear much," said Luther, "that the Universities will be found great gates leading down to hell unless they take diligent care to explain the Holy Scriptures, and to engrave them in the hearts of our youth. I would not advise any one to place his child, where the Holy Scriptures are not regarded as the rule of life.—Every institution where God's word is not diligently studied must become corrupt.

புதினச்சங்கதி.

யாழ்ப்பாணம்.

சுப்பிறீங் கோடு—யாழ்ப்பாணத்துச் சுப்பிறீங் கோட்டில் நீதியதிபதியால் விளங்கும் பொருட்டு டிஸ்திறிக்கோட்டு நீதவான்களாற் பாரப்படுத்தி வைத்த வழக்கு வீளக்குறைதற்குக் கிட்டத்தட்டப் பதினைது நாட் சென்றது.—சகல வழக்குகளையும் விளங்கும் வேளையில் நியாயப் பிரமாணவொழுங்கின்படி குற்றமில்லையென்று வீடுதலைபண்ணின மறியற்காரரைத் தவிர மற்றும்படி குற்றவாளிகளாகக் கண்ட மறியற்காரருக்கும் குறித்த ஆக்ஞை யென்னவெனில்,

சோனச்சி வயிரவனென்ற மறியற்காரன் களவெடுத்த பொருளென்றறிந்தும் அத்தை வாங்கித் தன் வசம் வைத்திருந்ததற்காக விலங்குடன் கடூர ஏழியமுஞ் செய்துகொண்டிரண்டு மாதம் மறியலிலிருக்கவும், வல்லியென்றவன் சுவரிடித்துக் களவெடுத்ததற்காக விலங்குடன் கடூரஏழியமுஞ் செய்துகொண்டிரண்டுவருடம் மறியலிலிருக்கவும், சுவரிமுத்து சுந்தியாகு என்பவன் கள்ள உறுதி எழுதினதற்காக விலங்குடன் கடூர ஏழியமுஞ் செய்துகொண்டு ரு. வருடம் மறியலிலிருக்கவும், சின்னி ஐயங்கன் அல்லது பதியாள் தவகியென்பவன் யாதொரு மனவஞ்சகங்கொண்டு செய்யவேணுமென்றுலோகித்துச்செய்யாமற்கையிழைபாடாய்க்கொலைபண்ணின குற்றத்துக்காக விலங்குடன் கடூர ஏழியமுஞ் செய்துகொண்டைந்து வருடம் மறியலிலிருக்கவும், கந்தன் வயிரமுத்தன், சின்னி ஆறுமுகத்தான், சிதம்பரனென்பவர்கள் சுவரிடித்துக் களவெடுத்ததற்காக விலங்குடன் கடூர ஏழியமுஞ் செய்துகொண்டிரண்டு வருடம் மறியலிலிருக்கவும், வள்ளி வயிரவன், நாகு ஆவான் என்பவர்கள் அடித்துப் பறித்துக் களவெடுத்ததற்காக ஐந்து வருடம் விலங்குடன் கடூர ஏழியமுஞ்செய்துகொண்டு மறியலிருக்கவும், கதிர்காமன், யோன் கணபதியென்பவர்கள் வெட்டிக்கொத்திக் காயப்படுத்தினதற்காக விலங்குடன் கடூர ஏழியமுஞ் செய்துகொண்டொருவருடம் மறியலிலிருக்கவும் ஏதுவானார்கள்.

இம்முறை விளங்கின வழக்குகளுக்குள் அதிக பாரமான காரியமென்னவெனிற், பிறகிட்ட மாகி மீ. ஈசுக். யசுந்தினி ளவலில் மட்டைக்களப்புக்கு, சடு. மயிலுக்கப்பாலே காட்டு வழியில் நடந்த கொலை காரியம் எப்படியெனில்,—மட்டைக்களப்பைச் சார்ந்த உளுவலென்ற குறிச்சியிலே இரண்டு சோனகர் தங்களுடைய மவுலவாகிய குருக்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய சாமான்களையுங் கூவிக்குச் சுமந்து மட்டைக்களப்புக்கு, சடு. மயிலுக்கப்பாற் காட்டு வழியாய்ப் போகையில் இவ்விரண்டு சோனகரும் அக்குரு வைத்திருந்த பொருளின் நிமித்தம்மருண்டு அவரைச் சதிசெய்து அவர் பொருள்களை அபகரிக்க வேண்டுமென்று துராலோசனைபண்ணி அவரணிந்திருந்த கட்கத்தை வாங்கி அத்தால அவருடைய தேகத்தின் பற்பலவிடங்களிலும் பிரதானமர்க் கழுத்திலுந் தலைமண்டையிலுமிடும் பாடாய்வெட்டி அவரைக் கொன்றுபோட்டுப் பொருளையுமெடுத்துக்கொண்டோடிவிட்டார்கள். பசாசின் தன்மையான இக்காரியத்தைச் செய்த இரண்டு கொலை பாதகரையும் விளங்கின சமையத்தில் ஒருவன்—நான் அவரை வெட்டவிலை இவன்தானே வெட்டிக் கொன்றானென்றும், மற்றவன்—நான் வெட்டவிலை அவன் தானே வெட்டிக் கொன்றானென்றும் ஒருவர் காரியத்தை ஒருவர் மறுத்துப் பேசியும் அவர்களை நியாயப்பிரமாணவொழுங்கின்படி விளங்கி இதனடுத்து வரும் அற்பசி மாதம், ரு. தேதி வியாழக்கிழமை யாழப்பாணத்தில் வழமையாய்க் கொலைபாதகரைத்தூக்கும் அந்த இடத்தில இவர்களையுந் தூக்கும்படி தீர்மானமாயிற்று.

பிறகிட்ட ஆடி மாதம், டீ. தேதி திங்கட் கிழமை ஊர்காவற்றுறையில் வந்து நின்ற மறபடியுங் கொழும்புக்குப் போன புகைக் கப்பல திரும்பவுமிவ்விடத்தில் நின்ற மாதம், டீசு. தேதி வந்து நீதியதிபதி முதலிய சுப்பிறீங்கோட்டாரைச் சலாபத்துக்குக்கொண்டுபோகும். அவ்விடத்தில், உரு. தேதி அளவிற் சுப்பிறீங்கோடு வைத்து வளங்கப்படும்.

சென்னபட்டினம்.

சென்னபட்டினத்திலிருக்கின்ற ஓரா மாதருசு என்பவர் அஞ்ஞான மதத்தை விட்டுக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டதினிமித்தம் அவருடைய ஜனஞ்ஞனத்தாலுண்டாகின்ட இக்கட்டின பொருட்டுத் தருமபவும் அஞ்ஞான மதத்திற் சேர்ந்து இரண்டு வருடமாகவிருந்து மறபடியுங் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைத் தழுவிக்கொண்ட வலாறு —

இவர், துஅசஉ. ஆண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றார். ஒரு நாள்ச் செவ்வாய்க்கழமை இவருடைய மாதாவும் மற்றும் பெண்சனங்களும் வந்து அழுது கூவென்று மன்றாடித் தங்களுடனேகூட வீட்டுக்கு வாவென்றவரை அழைத்தார்கள். அவருடைய மாதாதன் கரமிரண்டாலும் அவர் கழுத்தைக் கட்டியணைத்தழுதழுதமிழில் —மகனே— என்னைக் கரத்துக்கொள்— என்றழுததிலுல் அவருடைய மனம் மெழுகுபோலுருக அவள் அழுததைக் காணச்சயிக்கக் கூடாததிலுல அவளுக்காறுதல் சொல்லிப்போட்டுத் திரும்பவும் வருவேனென்று குருமாருஞ்சொல்லி ஆடி மாதம், மஉ. தேதி தன் வீட்டுக்கு மாதாவுடன் கூடிக்கொண்டு பொயிவிட்டார். அவர் திரும்பவுமஞ்ஞான மதத்துடன் சேர்ந்ததினால அவருக்கு நேரிடவிருந்த மோசத்துறையின்னதெனக் குருமாரும அவர் ஞானஸ்நானம்பெற்றவன்றைக்கு ஞானஸ்நானம பெற்ற கிறேதார்களும அவருக்கெடுத்துக்காட்டியும் அவர் கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்குத் திரும்ப மனமில்லாதவராயிருந்தார். இவர் மறபடியுந் திரும்பிவரும்படிக்குக் குருமார்கள் ஆண்டவனைப் பார்த்தனுதினமும் விண்ணப்பம்பண்ணிவந்தார்கள். இற்றைக்கொரு வருட

த்துக்கு முன்னே அவருக்கு ஞானஸ்நானம் வைத்த குருவானவர்
இவருக்கு அத்தசாமமளவுக்குமிருந்து மனதிற்படத்தக்க அனேக
ம் புத்திமதிகளை எடுத்துக்காட்டினபோது நானுமென் சமுசார
முந் திரும்பவுங் கிறிஸ்துவின் சபையுடன் சேர்ந்துக்கொள்ளும்ப
டி வருவோமென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணியும் அத்தை நிறைவே
ற்றுமலொருவருடமிருந்து திரும்பவும் தன் மனைவியையுந் தன்னு
டன் கூட்டிக்கொண்டு குருமாரிடம் வந்து இனி மேல் நாங்கள் கி
றிஸ்துவின் மகிமைக்காகச் சீவிப்போமென்றுண்மையாய் வாக்கு
த்தத்தமும்பண்ணிப் பிறகிட்ட ஆடி மாதம், ௧௪ந். தேதி மறுப
டியும் நற்கருணைக்குப் பாத்திரனானார். அவர் குருமாரிடம் வந்த
தின் பிறகு தன் மாதாவுக்கும் மாமனுக்கும் எழுதின காகிதங்க
ளில் மாதாவுக்கெழுதின காகிதமாவது,

என் அருமையான மாதாவே, கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் விளம்பிய
பிரகாரம, ௲௮௱௪௨ ஆண்டு ஆடி மாதம், ௧௨. தேதி நான் ஞா
னஸ்நானம் பெற்ற அன்றைக்கு ஏரோப்பைச் சாதியாருடன் கூ
டவிருந்து அவர்கள் புசிக்கும் பதார்த்தங்களைப் புசித்தேன்.
௮௱௪௨ம். ஆ. ஆடி மாதம் ௧௨ ந். தேதி வெள்ளிக்கிழமை சா
யங் காலமளவில் நானுமென்பெண்சாதியும் இங்கே வந்து யா
தொரு சாதிவித்தியாசமுமில்லாமல் ஏரோப்பையருடன் சாப்பி
ட்டோம். விக்கிரகபத்திக்காரராகிய உங்களுடன் இருக்க நாங்
கள் பிரியப்படவில்லை. நீ முன்னே என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு
போனதினால் எனக்கிருந்த மனத் துக்கத்துக்கு ஒரு எல்லையில்லை.
ஆகையால் நீயாகுதல் என் சகோதரிகளாகுதல் அவர்கள் நாயக
மாராகுதல் எங்களைக் காணவாகுதல் அல்லது எங்களுடன் பேச
வாகுதல் இவ்விடம் வரவேண்டாம்.

மாதாவே, பாவிகளுக்கிரட்சகர் கிறிஸ்துநாதரே அல்லாமல்
வேறொருவருமில்லை. ஆகையால் நீ கிறிஸ்துநாதரண்டைக்கு வ
ரும்படி உன்னை என் முழு மனதோடும் முழு அன்போடும் மன்று
டுகிறேன். நீ இங்கே வந்து எங்களுடனிருக்கப் பிரியமானால், இ
து காரியத்தை நன்றுயாலோசித்துப் பார்த்து வா. அல்லாதிரு
ந்தால் நீ இங்கே வரவேண்டாம் — ஏனென்றால் நான் உன்
பிறகே வருவதுமில்லை — உன்னோடே கூடிப் போவதுமில்லை — உ
ன்னுடனே கூட இருக்கிறதுமில்லை — விக்கிரகத்தை வணங்குவது
மில்லை — உனக்குப் பிரியமுண்டானால் இங்கே என்னிடம் வந்து ச
த்திய இரட்சகராகிய கிறிஸ்துநாதரை வணங்கு,

இப்படிக்கு இராமாநுஜலு.

இந்த இராமாநுஜலு என்பவரின் காரியத்தைக் கண்டபோ
தே இவ்வூரிலுங் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை விசுவாசித் தநுசரித்துத்
திரும்பவும் மறளவிழுந்த வெகுபேருடைய நாமங்கள் எங்களுக்கு
நினைவில் வருகுது. அவர்களோ தங்கடங்கள் முயற்சியை விட்டு
த் தட்டழிந்து வேதனைப்படுத்தும் மனச்சாட்சியென்னுஞ் சாப
த்தினாற் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களோ லௌகீகாநு
போகத்தின் நிமித்தம் மருண்டு அதற்குத் தத்தமபத்தியை இரை
யாகக்கொடுத்ததினால் அவர்கள் பொன்னும் வெள்ளியுங் கறைப்
பிடித்துப்போயிற்று. அது அவர்கள் தேகத்தை அக்கினியைப்
போற் பட்சிக்கும். இவர்களிற் சிலரைப்பார்த்தால் அவர்களுக்
கு உரோசமாகுதல் நாணமாகுதல் எள்ளளவுமில்லை. அவர்களோ
திரிந்த பதிதர்நாங்கள்தானென்று சனங்களுக்கு முன்னெழும்பி நி
ற்கிறார்கள். ஆனாலும அநேகர் நாம் மோசமபோனோமேயெ
ன்றுணர்ந்து நல்லறிவுகொண்டு தாங்களிருந்து கீழேவிழுந்த உ
யரத்தை அண்ணாந்துபார்க்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் என்புக
ளில் தீயை மூட்டிக்கொண்டு சமாதானமெமக்குக்கிடையாதோ
வென்று இங்குமங்குமலைந்து திரிந்து தேடியுஞ் சமாதானங் கிட்
டாமலே போகுது. ஆகையால நீங்கள் செய்த பாவத்துக்காக
ப் பச்சாத்தாபப்பட்டு நீங்கள் கோவப்படுத்தின கிறிஸ்துநாதரிட
ம் மறுபடியுந் திரும்பிவருவதுண்டானால் அவர் உங்கள் பாவங்க
ள் அனைத்தையும் மன்னிப்பார். சுவிசேஷத்திலே விளம்பிய கெ
ட்டகுமாரன் மறுபடியும் தன் பிதாவண்டை திரும்பி வந்ததுபோ
ல மறளவிழுந்த நீங்களுந் திரும்பிவந்தால் இரட்சகருங் குருமாரு
ம் மெத்தச் சந்தோஷங் கொள்ளுவார்கள்.

வம்பாய்.

பார்ப்பார்கட்சி—கிறிஸ்துமார்க்கக் குருமாருடன் மேசையி
விருந்து சாப்பிட்ட பிராமணனை மறுபடியும் பிராமணச்சாதியிற்
சேர்ப்பதுத்தமமோ அல்லவோவென்பதைப்பற்றிப் பிராமணுக்
களுக்குள் வாது வாக்குண்டானதினால் அவர்கள் இருகட்சியாகப்
பிரிந்து உயிர் மடியத்தக்கதாய் வாதாடினதைப்பற்றிப் பிறகிட்ட
சஞ்சிகைகளிற்பேசப்பட்ட துங்கட்குநினைப்பாயிருக்கும். இப்போ
வும் இருகட்சியாரும் ஒருவர்க்கொருவரிளகுகிறகருத்தைக் காண
வில்லை. அப் பிராமணனைச் சாதிக்குட்சேர்க்கத் தடைபண்ணும் பி
ராமணரில்த் தடைபண்ணாத பிராமணர் கோபங்கொண்டு தள்
ளிப்போட்டதுமன்றி அவர்களுடன் இனிமேலொருபொழுதென்
கிலுஞ் சாப்பிடப்படாதென்றும் விலக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு
கட்சியில் எவ்வளவுஆட்கள்கூடுமோ அவர்கள்காரியம் வாயக்கும
என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. எப்படியெனில், வம்பாயிற் பிரசுர
ஞ்செய்யும் ஞானோதயம் என்ற பத்திரிகையிற் காண்கிறதாவது,
இந்துக்களுடைய வருடப்பிறப்பிலன்றைக்கு வம்பாயிலுள்ள சகல
பிராமணுக்களுக்கும் ஒருவிருந்துண்டாயிற்று. அதற்கு அந்த
ப் பிராமணனைச்சாதியிற் சேர்க்கக்கூடாதென்று வாதாடுகிறவ
ர்களேயல்லாமல மற்றும்படி அவனைச் சேர்க்கலாமென்று எதிர்
நிற்பவர்கள் போகக்கூடாதென்றொரு தீர்மானமுண்டாயிற்று.
அப்படியிருக்கக்கொள்ள இவனைச் சேர்க்கலாமென்றெதிருத்தரா
ஞ்சொல்லும் பிராமணுக்கள் ஏதோ ஒருவழியாய் விருந்துபண்ணி
ன அறைக்குட்பிரவேசித்து விருந்தருந்துஞ் சமையத்தில் மற்றக்
கட்சியார் அவர்களை அவமரியாதைபண்ணிக் கதவிற்குப்புறம்பே
தள்ளி விழுத்தினார்கள். அப்படிப் புறம்பே தள்ளுண்டவர்களி
ற் சிலர் அதிகம் யோக்கியபாக்கியராயும் சகலராலுங் கணிக்கப்ப
டத்தக்கவர்களாயுமிருந்தார்கள். இவனைச்சேர்க்கலாமென்றெதிர்
நிற்பவர்கள் மிகுதியுங் கொஞ்சப்பேரானபடியினாலே மற்றக் க
ட்சியாராலுண்டான இடுக்கண்களுக்குப்பயந்து அவர்களோடே
கூடிக்கொண்டார்களென்று காணவருகுது. இதுமாத்திரமல்ல
மேலும் காசியிற் சில பிராமணர் அவனைச் சேர்க்கலாமென்று
சமாசாரமனுப்பியும் அவர்கள் அத்தைத் திரும்பவும் காசியில்
வேறு பிராமணரிடமனுப்பி அவனைச் சேர்க்கலாமோ சேர்க்கக்
கூடாதோவென்றவர்கள் எண்ணத்தை வெளிவிட வேண்டுமெ
ன்று கேட்டுக்கொண்டவிடத்தில் பிராமணர்கூட்டம்கூடி அவ
னைச் சேர்க்கக்கூடாதென்று தங்களெண்ணத்தையனுப்ப அக்க
ட்சியைச்சேர்ந்த பிராமணுக்களுக்கிருந்த வீரமும் புளுகுமிகுதியா
யிருந்ததினாலிப்போ நீங்களென் செய்வீர்கள் என்று எதிர்க்கட்சி
யாரைப் பழித்துப் பேசினார்கள். அவனை ஒருக்காலும் சுத்திகரி
க்கப்படாதென்று தீர்மானமாயிற்று. இவ்விதமாய் அவர்களுக்
குண்டான கலம்பகத்தினிமித்தம் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தசிலர்
அவனைச்சேர்க்கப்படாதென்ற மறுகட்சியாருடன் முன்சொன்ன
பிரகாரம் சேர்ந்துகொள்ளவுமேதுவாயிற்று. இதைப்பற்றி வே
றொரு அஞ்ஞான பத்திரிகையிற் சொல்லியிருப்பதென்னவெனில்,
நற்குலத்திற் பிறவாத சில காசியிற் பிராமணர் இதைப்பற்றிக் கா
கிதமெழுதினாலென்ன அவர்களுக்கும் எங்களுக்குமென்ன! என்ன!
காசியிமல பிராமணருள்ளதுபோல இவ்விடத்திலில்லையோ! அவ்
விடத்தைப் போல இவ்விடத்திலே வித்துவான்களில்லையோ? வம்
பாயிலிருக்கிற பண்டிதரிலும் காசியிற் பண்டிதர் மிகவுஞ் சொ
ற்பம். ஆகையாலிவனைச் சாதியிற் சேர்க்கலாமோ அல்லது சே
ர்க்கக் கூடாதோவென்று காசியிற் பார்ப்பாரைக் கேட்கவேண்டிய
தென்ன அவசரம்? என்று நகைத்தார்கள்.

பிராமணுக்களைப் பார்த்தால் அடிக்கொரு புரளிபேசுவார்கள்.
நீங்கள் வேண்டாமென்று தள்ளுகிற குருமார்கள் இந்துக்களிற் சு
த்தமானவர்களல்லவோ? கப்பலிலிருக்கிற லாசுகாரரைப் பாருங்
கள் — அவர் கொஞ்சங் குறைய மிருகத்துக்குச் சரியாயிருந்தாலு
ம் இவர்களுக்கும் இந்துக்களுக்குமுள்ள வித்தியாசம் எவ்வளவு. இ
ந்துக்களைப் பார்க்கிலும உண்மையைப் பேசும் புறச் சாதியார்
உத்தமரல்லவோ? கொலை, களவு, கள், காமம், குருநிந்தையெனும்
ஐந்து பாதகங்களையும் செய்யும் பார்ப்பாரிலும் உண்மையைப்
பேசும் நீசன் வாசியலலவா? இப்பார்ப்பார்கள் தாங்கள் பூதே
வராம்—பிராமணர் ஸ்நானம்பண்ணிச் சரீர அழுக்கைப் போக்குகி
றதிலும் புரளி பேசாதொழிவதே வாசி. ஆகையால் உண்மை
பேசுங் கிறிஸ்தவர்களைப் பார்ப்பார் பார்த்து இழிவுபண்ணுவதெ
வ்வளவு நகைப்புக்கிடம். பிராமணுக்களுக்குள்ளும் ஆயிரத்தொரு
வர் சில கிறிஸ்தவர்களைப் பார்க்கிலும் உண்மையைப் பேசிச் சன்
மார்க்க நடையிற் சற்றேறச் சிறப்ப தேற்றமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறா
ர்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளும் சில மாய்மாவிகளில்லையென்று
ஞ் சொல்லப்போகாது. நூறு கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே ஒருபொ
ல்லாதவனிருக்கிறது போல நூறு பிராமணருக்குள்ளே தொண்ணூ
ற்றொன்பதுபேரும் பொல்லாத பொய்யராய் இருக்கிறார்களென
பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

POET'S CORNER.

TO THE STARS—An Extract.

[By Henry Ware.]

Tell me, ye splendid orbs! as from your throne,
Ye mark the rolling provinces that own
Your sway—what beings fill those bright abodes?
How formed, how gifted! what their powers, their state,
Their happiness, their wisdom? Do they bear
The stamp of human nature? Or has God
Peopled those purer realms with lovelier forms
And more celestial minds? Does Innocence
Still wear her native and untainted bloom?
Or has Sin breathed his deadly blight abroad,
And sowed corruption in those fairy bowers?
Has War trod o'er them with his foot of fire?
And Slavery forged his chains; and Wrath, and Hate,
And sordid Selfishness, and cruel Lust,
Leagued their base bands to tread out light and truth,
And scatter wo where Heaven had planted joy?
Or are they yet all paradise, unfallen
And uncorrupt? existence one long joy,
Without disease upon the frame, or sin
Upon the heart, or weariness of life—
Hope never quenched, and age unknown,
And death unfeared; while fresh and fadeless youth
Glows in the light from God's near throne of love?

Open your lips, ye wonderful and fair!
Speak, speak! the mysteries of those living worlds
Unfold!—No language? Everlasting light,
And everlasting silence?—yet the eye
May read and understand. The hand of God
Has written legibly what man may know,
The glory of the Maker. There it shines,
Ineffable, unchangeable; and man,
Bound to the surface of this pigmy globe,
May know and ask no more. In other days,
When death shall give the encumbered spirit wings,
Its range shall be extended; it shall roam,
Perchance, among those vast mysterious spheres,
Shall pass from orb to orb, and dwell in each
Familiar with its children—learn their laws,
And share their state, and study and adore
The infinite varieties of bliss
And beauty, by the Hand divine
Lavished on all its works. Eternity
Shall thus roll on with ever fresh delight;
No pause of pleasure or improvement; world
On world still opening to the instructed mind
An unexhausted universe, and time
But adding to its glories, while the soul,
Advancing ever to the Source of light
And perfection, lives, adores, and reigns
In cloudless knowledge, purity, and bliss.

NOTICE.

Mr. F. Matthiesz who accommodates youth desirous of attending the Wesleyan Institution at Jaffna, begs to inform the public that he has vacancies for two young men. Mr. M. resides in a salubrious situation in the Esplanade row opposite the Wesleyan Mission House.

The Terms are most reasonable.

References permitted to the Rev. P. Percival.

Jaffna, July 8, 1844.

பிரசித்தபத்திரம்.

இத்தைக்கொண்டு சகலர்க்கும் அறிவிக்கிறதென்னவாஞல், வண்ணர்பண்ணை இறைக்கட்டுக்குச்சேர்ந்தமாதாக்க முதலியார் பிவிப்பு வயித்தியராதர்பேரில்த் தோம்புபூண்ட முல்லைக்கட்டைய டியும் மறபிறிவும் பரப்பு நிலையிலாச்சம். ஙகூவ. அதற்குச்சேர்ந்த வீடுகள், பனை, இணை, செய்பயிர், மற்றும் புரோசனங்கள்—இதற்கெல்லை கிழக்கு வயித்தீசுபரனும் மறபேரும், வடக்கு தெய்வானையும் மறபேரும், மேற்கு ஒழுங்கையும் மறபேரும், தெற்கு சிவசிதம்பரஞ் செட்டியார். இவைகளை இதனுடத்துவரும் புரட்டாசிமாதம் ஙகூந் திகதி. வியாழக்கிழமை இரண்டுமணியளவில் அந்தக்காணிக்குள்ளாகத்தானே ஏலங்கூறி விற்கப்படும்.

மேற்படி சுண்ணாகம் இறை அருளம்பலமுதலியார்பேரில்த் தோம்புபூண்ட தாவளை விளாப்புவயல், பரப்பு கெலஇவாச்சம். சகலஞ். கிழக்கெல்லை வலட்கிமியும் மறபேரும் வடக்கு ஐயம்பிள்ளையும் மறபேரும், மேற்கு வயிரவனுதரும் மறபேரும், தெற்கு ஒழுங்கை—இந்தக் காணியையும் துரைனடத்துவரும் புரட்டாசிமாதம், உசந் தி. செவ்வாய்க்கிழமை பின்னேரம் இரண்டு மணிபோலே விற்கப்படும்.

☞ விற்பனவின் கொத்திசு துல்லனதெனறந்த இடத்திலேதானே பிரசித்தமாக அறிவிக்கப்படும்.

தெல்லிப்பழை வெளாளன சுண்ணாகங்குடி காலஞ்சென்ற பொன வயித்தியநாதமுதலியார் கைமபெண் யாழைப்பழித்தாருடைய ஆஸ்திக்குமலலாகங்குடி வைத்தியநாதமுதலியார் முத்துக்குமாரர் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்திரிக் காட்டில் உரிமைத்தத்துவம் பெற்றிருக்கிறபடியால் குறித்த யாழைபழித்தாருடைய ஆஸ்தியைப்பற்றிக் கெடுக்கலவாங்கலுள்ள சகலரும், அத்தைச் சேர்ந்த ஆதனபாதனத்தை வைத்திருக்குமனவரும் இதனடுத்த அற்பசி மீ. உகூ தேதியிலன்று அலலத அதற்குள்ளாகச் சொல்லப்பட்ட உரிமைத்தத்துவகாரன் வைத்தியநாதமுதலியார் முத்துக்குமாரரிடம் வந்து தங்கள் தங்கள் கணக்குவழக்குகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவும்.

SALE OF LANDED PROPERTY.

Notice is hereby given, that on Thursday the 19th of September next at 2 o'clock in the afternoon, will be sold at the Premises, the Land situated at Wannarponnay, called Mullacattaady and other Parcels, with Houses, Well, Palmira trees and other Trees standing thereon, in extent 19¼ Lachams of Warago Culture, registered in the Thombo on the name of Marthaca Moodelliar Philipoo Wytiyanader and bounded on the East by the Land of Wytisooparan and others, and on the North by the Land of Tevany and others, on the West by the Lane and others, and on the South by the Land of Sevasedamparam Chettiar.

And on Tuesday the 24th day of September next at 2 o'clock in the afternoon will be sold at the Premises the Land situated at the Village of Choonagam, called Tavalaywelappoovayal in Extent 42¾ Lachams of Paddy Culture, registered in the Thombo on the Name of Aroolampala Moodelliar and bounded on the East by the Land of Elatchemy and others, on the North by the Land of Ayampillay and others, on the West by Wyravanardar and others, and on the South by the Lane.

Whereas Letters of Administration of the Estate of Yarlapalitar, widow of Wytiyanarder Mooderliar, Vellaly of Tillipally, late of Choonagam deceased, having been granted by the District Court of Jaffna to the undersigned Wytiyanarder Moodelliar Mootoocoomarar,

Notice is hereby given to all persons having any Claims on, or being indebted to, or holding Property belonging to the same to prefer their Claims, pay the Debts and return such Property to the undersigned on or before the 22d of October next. Wytiyanarder Moodelliar Mootoocoomarar,

Mallagam August 7, 1844 *Administrator.*

CONTENTS.

The difference between temporal and eternal things	141
Cural	142
The Milk of the word (the English is defferred)	143
William's Missionary Enterprizes in the South seas	ib.
To Educated natives	144
An important suggestion	ib.
Return of an Apostate	145
Controversy among the brahmins at Bombay	ib.
Summary of Eng. Intelligences	ib.
Summary of Tam. "	146-147
Poet's Corner—To the Stars—an Extract	148
Ordinance No. 13, of 1843.	149-154
Satirical Poem on the superstitions of the Hindus	155
The Temptation of Christ	ib.
Answer to an Arithmetical Query	156
On the mode of translating English into Tamil	156
Panchangam	ib.

SUPPLEMENT TO THE
உதயதாரகை.—MORNING STAR.

ச. புத். சஞ். ௰௫.] ௲அ௱சச ௵. ஆவணி ௴. அ. தேதி வியாழக்கிழமை, Thursday, August 8, 1844. [Vol. IV. No. 15.

ORDINANCE NO. 13, OF 1843.

இலங்கைத் தேசாதிபதியவர்களால் அத்தீவின் நியாய சாஸதிர சங்கத்தாலோசனையுஞ் சம்மதமுமுட்பட ஏற்படுத்தப்பட்ட

௰௩ம். கட்டளை நிருபித்தல்.

(ஒப்பம்) கொலின் கெம்மல்.

சில பட்டணம் முதலானவைகளில் ஒரு கெட்டியான போலிசுக் கட்டுமுகனைகளை இஸ்தாபிக்கும் பொருட்டாக ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டளை நிருபித்தல்

முகவுரை.

சில பட்டினங்களிலும் அதற்கயலான இடங்களிலுங் கெட்டியான போலிசுக் கட்டுமுகனைகளை ஸ்தாபிக்கவும் அவ்வித போலிசுச்சேர்வையை அவ்வித பட்டினங்களிலும் அதற்கயலான இடங்களிலுங் குடிபதியாயிருக்கிறவர்களிடமறவிடப்படுஞ் சில வரிப்பணத்தினால் காப்பாற்றும்படி வரைவுப்பாடுபண்ணவுந் தேவையாயிருப்பதினால்—முதலாவது,

தேசாதிபதியவர்கள் பிரசித்தப் பத்திரத்தினால் அறியக் கொடுத்துச் சில பட்டினங்களிற் போலிசுக்கட்டு முகனைகளை ஏற்படுத்தலாமென்றது.

இலங்கைத் தேசாதிபதியவர்களால் அத் தீவின் நியாய சாஸதிர சங்கத்தாலோசனையுஞ் சம்மதமுமுட்பட இத்தைக் கொண்டு நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—தற்காலம் அரசாட்சியை நடாத்துந் தேசாதிபதியவர்களுக்குக் காலத்துக்குக்காலந் தேவையாகக் காணப்படுவதும், அவரால் அதற்கென்று வெளிவிடப்பட்டு அரசாட்சியின் கசெற்றென்னும் புதினக் கடதாசியிற் பிரசித்தப்படுத்தப்படும் இயாதொரு பிரபல பத்திரத்தில் விபரித்துத் தொகுத்துக் காண்பிக்கப்படுவதுமான பட்டினங்கள் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக இருக்குஞ் சனங்களையும் அவர்கள் ஆதன பாதனங்களையுந் திட்டமாகக் காப்பாற்றும்படி ஒரு போலிசுச் சேர்வையை ஏற்படுத்தி வைக்கிறது முறைமையாயிருக்கும்.—இன்னமுஞ் சொல்லப்பட்ட தேசாதிபதியவர்கள் அவ்வித யாதொரு பட்டினம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக அவ்வித போலிசுச் சேர்வை ஸ்தாபிக்கப்படுமென்று அவ்வித யாதொரு பிரபலபத்திரத்தினால் வெளியரங்கப்படுத்தினபோது அதற்கென்று அவ்வித பிரபலப் பத்திரத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட திகதிதுவக்கம் அதன் பிற்பாடு அவ்விதபட்டினமெல்லைமானங்களுக்குள்ளாக இந்தக்கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரும். இன்னமுஞ் சொல்லப்பட்ட தேசாதிபதியவர்களுக்குக் காலத்துக்குக்காலம் உகப்பாகக் காண்கிறபடி அப்பிரகாரமே அவரால் அதற்கென்று வெளிவிடப்படும் பிரபலப்பத்திரத்தினால் அவ்வித யாதொரு எல்லைமானங்களை வித்தியாசப்படுத்துகிறதல்லது வேற்றுமைபண்ணுகிறது முறைமையாயிருக்கும்.

இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் கொழும்பிற் பெலன்கொண்டு வழங்கிவந்தவுடனே அழிபடவேண்டிய கட்டளை நிருபித்தல்.

உவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—கொழும்புப் பட்டினம், கோட்டை துறை முகம், கடவத்தைகளுக்குள்ளாக இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கி வரத் தொடங்கினவுடனே-கொழும்புப் பட்டினங் கோட்டை நாலுகடவத்தை துறைமுகமென்னுமிவ்விடங்களுக்குள் போலிசுக்கட்டுமுகனைகளைச் செவ்வைப்படுத்துதலின் பேரிலும், மேலும் அந்தப் போலிசுக்காரியத்துக்கடுத்த நியாயப்பிரமாணங்களைத்திரட்டியொன்றாக்கிறதின் பேரிலுந் திருத்துகிறதின்பேரிலுமென்றவக்கணையைக்கொண்டேற்படுத்தப்பட்ட, ௲அ௱௩௪ம் ஆண்டின், ௩ம். இலக்கக்கட்டளை நிருபித்தலும், கொழும்பு காலியென்னுமிவ்விடங்களில் வீடுகளின் பேரில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வீட்டு வரிக்கும் உத்தரவு பண்ணப்பட்ட மாட்டுக் கரத்தைகளின் பேரில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கரத்தை வரிக்கும் அடுத்ததான பல கட்டளைச் சட்டங்களைத் திரட்டியொன்றாக்கித் திருத்துகிறதின் பேரிலும், இனிமேல் அந்த வரிப்பணங்களைப் பராபரித்துச் செலவிடுகிறதைப்பற்றி மேலதனமான சட்ட திட்டங்களை உண்டுபண்ணுவதின் பேரிலுமென்றவக்கணையின் பேரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட, ௲அ௱௩௪ம் ஆண்டின், ௪ங். கட்டளை நிருபித்தலில்—கொழும்புப் பட்டணங் கோட்டை துறை முகம் நாலுகடவத்தைகளுக்குள்ளாகவிருக்கும் வீடு சாப்புகளின் பேரில் வீட்டு வரியைப் பற்றியதெவ்வளவோ அவ்வளவும், இன்னமும், ௲அ௱௩௪ம் ஆண்டின், ௪ங் கட்டளை நிருபித்தலை வித்தியாசப்படுத்தித் திருத்துவதற்காகவும் விளங்கப்பண்ணுகிறதற்காகவுமென்றவக்கணையுடனேற்படுத்தப்பட்ட, ௲அ௱௩௫ம் ஆண்டின், ௩.ம். இலக்கக் கட்டளை நிருபித்தலின் முதலாம்பிறிவில்கொழும்புப்பட்டணங்கோட்டை கடவத்தைகளுக்குள்ளாக இருக்கும் வீடுகள் சாப்புக்களின் பேரில் வீட்டுவரியைப் பற்றியதெவ்வளவோ அவ்வளவும் அழிபட்டதாயிருக்குமென்றுமித்தாலும் அப்படியே அழிக்கப்படுகுதென்றுந்தான். ஆனால் அவைகளில் மறுபிரபலபத்திரங்கள் கட்டளைச் சட்டங்கள் கட்டளை நிருபித்தல்களை விலக்கி வைத்திருப்பதுவுமவ்வித கட்டளை நிருபித்தலகளைப்பற்றி அத்தருணத்திற் செய்யப்பட்டிருப்பதான யாதொரு குற்றங்களை அல்லது உளரான அபராதங்களல்லது செல்மதியான நிலுவைகளைப் பற்றி அவைகளும் பிற நீங்கலாயிருக்கும்.

காலியில் பெலன்கொண்டு வழங்கும்போது.

௩வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—காலிப்பட்டணங் கோட்டை கடவத்தைகளுக்குள்ளாக இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத் தொடங்கினவுடனே யாழ்ப்பாணங் காலியென்னுமிடங்களின் பட்டணங் கோட்டை கடவத்தைகளுக்குள்போலிசு காரியத்தை அதிக செவ்வையாக்கிறதின் பேராலென்றவக்கணையுடனேற்படுத்தப்பட்ட ௲அ௱௰௩ம். ஆண்டின், ௬ங். கட்டளைச் சட்டத்தில், காலிப்பட்டணங் கோட்டை கடவத்தைகளைப்பற்றியதெவ்வளவோ அவ்வளவும், இன்னமும் முந்தின பிறிவிற் கண்டிருக்கிறவக்கணையுள்ள, ௲அ௱௩௪ம். ஆண்டின் ௪ம். இலக்கக் கட்டளை நிருபித்தலிலும், ௲அ௱௩௫ம் ஆண்டின், ௩ம். இலக்கக் கட்டளை நிருபித்தலின் முதலாம்பிறிவிலுங் காலிப்பட்டணங் கோட்டை கடவத்தைக்குள்ளாக இருக்கும் வீடுகள் சாப்புக்களின் வீட்டுவரியைப் பற்றியதெவ்வளவோ அவ்வளவுமழிபட்டதாயிருக்குமென்றும் இத்தாலும் அப்படியே அழிக்கப்படுகுதென்றுந்தான். ஆனால் அவைகளில் மறுபிரபலபத்திரங் கட்டளைச் சட்டங் கட்டளை நிருபித்தல்களை விலக்கி வைத்திருப்பதுவும் அவ்வித கட்டளைச்சட்டங் கட்டளை நிருபித்தல்களைப் பற்றி அத்தருணத்திற்செய்யப்பட்டிருப்பதான யாதொரு குற்றங்கள் அல்லது உளரான அபராதம் அல்லது செல்மதியான நிலுவைகளைப் பற்றி அதுவும் பிறநீங்கலாயிருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திற் பெலன்கொண்டு வழங்கிவந்தவுடனே

௪வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—யாழ்ப்பாணப் பட்டணங் கோட்டைக்குள்ளாக இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத்தொடங்கினவுடனே, இதற்கு முந்தின பிறிவிற் கண்டிருக்கிறபடிவக்கணையுள்ள, ௲அ௱௰௩.ம். ஆண்டின், ௬ம். இலக்கக் கட்டளைச்சட்டத்தில் யாழ்ப்பாணப்பட்டணங் கோட்டையைப் பற்றியதெவ்வளவோ அவ்வளவும் அழிபட்டதாயிருக்குமென்றும் இத்தாலுமப்படியே அத்தையழிக்கப்படுகுதென்றுந்தான். ஆனால் குறித்த கட்டளைச்சட்டத்துக்கு விரோதமாக அத்தருணஞ் செய்யபட்டிருப்பதான யாதொரு குற்றங்கள் அல்லது உளரான அபராதமல்லது செல்மதியான எதுவும் பிறநீங்கலாயிருக்கும்.

திருக்கோணாமலையிற் பலன்கொண்டு வழங்கி வரத் தொடங்கினவுடனே.

௫வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—திருக்கோணாமலைப் பட்டணங் கோட்டை கடவத்தைகளுக்குள்ளாக இந்தக்கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத் தொடங்கினவுடனே திருக்கோணாமலைப் பட்டணங் கோட்டையினுடையவும் அதின் கடவத்தைகளினுடையவுமொழுங்கைத் திறப்படுத்துகிறதற்காகவென்றவக்கணையைக்கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட, ௬அ௱௰௩ ம். ஆண்டின், ௫ ம். இலக்கக் கட்டளை நிருபித்தலின் முந்தின, ௩௰௯. பிறிவுகளு மழிபட்டதாயிருக்குமென்றும் இத்தாலும் அப்படியே அழிக்கப்படுகுதென்றுந்தான். ஆனால் குறித்த கட்டளைச்சட்டத்துக்கு விரோதமாக அத்தருணஞ் செய்யபட்டிருப்பதான யாதொரு குற்றங்கள் அல்லது உளரான யாதொரு அபராதங்கள் அல்லது செல்மதியான யாதொரு நிலுவைகளைப் பற்றிய எதுவும் பிற நீங்கலாயிருக்கும்.

மன்னார், நீர்கொழும்பு, மாத்துறையிற் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரும்போது.

௬வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—மன்னார் நீர்கொழும்பு மாத்துறைப்பட்டணமவைகளின் கடவத்தைகளென்னுமிவ்விடங்களில் யாதொன்றல்லது அதிக இடங்களில் இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத்தொடங்கினவுடனே மன்னார்ப் பட்டணத்தினுடையவுங் கோட்டையினுடையவும் அதற்குச் சேர்ந்த கடவத்தைகளினுடையவும் ஒழுங்கைத் திறப்படுத்துகிறதற்காகவென்றும், நீர்கொழும்பு ஊரினுடையவும் அதின் கடவத்தைகளினுடையவும் நல்லொழுங்குக்காகவென்றும், மாத்துறை ஊரினுடையவும் அதின் கடவத்தைகளினுடையவும் நல்லொழுங்குக்காகவென்றும் பலபலவக்கணையைக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட, ௬அ௱௰௫ ம். ஆண்டின் ௬ ம். இலக்கக் கட்டளைச் சட்டமும், ௬அ௱௰௯ ம். ஆண்டின், ௪ ம். இலக்கக் கட்டளைச்சட்டமும், ௬அ௱௨௰ ம் ஆண்டின், ௰௪ ம். இலக்கக் கட்டளைச்சட்டமும், அதில் ஒன்றல்லததிகம் அவ்விதபட்டினம் அல்லது பட்டினங்களைச் சார்ந்த மட்டுக்கழிபட்டதாயிருக்குமென்றும் இத்தாலும் அப்படியே அத்தை அல்லது அவைகளை அழிக்கப்படுகுதென்றுந்தான். ஆனால் குறித்த கட்டளைச் சட்டமல்லது கட்டளைச்சட்டங்களுக்கு விரோதமாகவத்தருணஞ் செய்யபட்டிருப்பதானயாதொரு குற்றங்கள் அல்லது உளரான யாதொரு அபராதங்கள் அல்லது யாதொரு நிலுவைகளைப் பற்றிய எதுவும் பிறநீங்கலாயிருக்கும்.

கண்டியில் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரும் போது

௭வது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—கண்டிப்பட்டணங் கடவத்தைகளுக்குள்ளாக இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத் தொடங்கினவுடனே கண்டிப்பட்டணத்தினொழுங்குக்காகவும் அவைகளைப் பிரசித்தம் பண்ணப்பட்ட காலந் துவக்கமாகக் கண்டியில் வழங்கி வரும்படிக்கும் மேன்மைதங்கிய தேசாதிபதியவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்குச்சட்டங் கட்டளைச்சட்டமென்ற வக்கணையைக்கொண்ட ௬அ௱௰௮ம் ஆண்டு மார்கழிமாதம், எந். திகதியின் ஒழுங்குச்சட்டங் கட்டளைச்சட்டம் அழிபட்டதாய் இருக்குமென்றும் இத்தாலும் அப்படியே அழிக்கப்படுகுதென்றுந் தான், ஆனால் குறித்த ஒழுங்குச்சட்டங் கட்டளைச்சட்டத்துக்கு விரோதமாக அத்தருணஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதான யாதொரு குற்றங்கள் அல்லது உளரான யாதொரு அபராதங்கள் அல்லது செல்மதியான யாதொரு நிலுவைகளைப்பற்றிய எதுவும் பிறநீங்கலாய் இருக்கும்.

தறுனாகலையில் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரும் போது.

அவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றால்—குறுனாகலைக்கடைகிறாமம் கந்தோன்மெந்துக்குள்ளாக இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத் தொடங்கினவுடனே குறுனாகலைக்கடை, கிறாமங் கந்தோன்மெந்தி னொழுங்குக்காகவும் அவைகளைப் பிரசித்தம பண்ணப்பட்ட காலந் துவக்கமாக ஏழு கோறளையில் வழங்கிவரும்படிக்கும் மேன்மைதங்கிய தேசாதிபதியவர்களாலேற்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்குச்சட்டங் கட்டளைச்சட்டமென்ற வக்கணையைக்கொண்ட ௬அ௱௰௯ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் முதல் திகதியைக்கொண்ட ஒழுங்குச்சட்டங்கட்டளைச்சட்டமழிபட்டதாய் இருக்குமென்றும் இத்தாலும் அப்படியே அழிக்கப்படுகுதென்றும்தான்.—ஆனால் குறித்த ஒழுங்குச்சட்டங் கட்டளைச்சட்டத்துக்கு விரோதமாக வத்தருணஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதான யாதொரு குற்றங்களல்லது உளரான யாதொரு அபராதங்களல்லது செல்மதியான யாதொரு நிலுவைகளைப்பற்றி அதுவும் பிறநீங்கலாய் இருக்கும்.

௬அ௱௨௨ம் ஆண்டின் ௨௫ங் கட்டளை நிருபித்தலெப்போ அழிபடுமென்றது.

௬வது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிற தென்னவென்றால்—இதற்கு நேர்முந்திய பிறிவுகளிற் கண்டிருக்கு மியாதொருபட்டணங் கோட்டை துறைமுகங் கடவத்தைகளுக்குள்ளாக இந்தக் கட்டளை நிருபித்தல் பெலன்கொண்டு வழங்கிவரத் தொடங்கினவுடனே பத்துறெய்காவலின் மணித்தியாலங்களின் நிதானிப்புக்கடுத்தமட்டுக்கும் பலபல போலிஸகட்டளைச் சட்டங்களைத் திருத்துவதற்காகவென்ற வக்கணையைக்கொண்டேற்படுத்தப்பட்ட ௬அ௱௨௨ம் ஆண்டின் ௨௫ம் இலக்கக் கட்டளைச்சட்டத்தில் அவ்விதபட்டணந் துறைமுகங் கோட்டையல்லது கடவத்தைகளியாதொன்றை யடுத்தமட்டுக் கழிபட்டதாய் இருக்குமென இத்தாலுமப்படியே யழிக்கப்படுகுதென்றும் வெளியரங்கப்படுத்தப்படுகுது.

வறந்தென்னும் பத்திரத்தினால் சுப்பறிந்தந்துரைமாரை நியமிக்கப்படுமென்றும் அவர்கள் சத்தியம்பண்ணவேணுமென்றும்.

௰வது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது அவ்வித யாதொரு பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குப் போலிஸ சுப்பறிந்தாந்துவென்றழைக்கப்படும் மேல்விசாரிப்புக்காரனாய் இருக்கும்படி சில தகுமான சாமாத்தியமுள்ள பெர்களைச் சொல்லப்பட்ட தேசாதிபதியவர்கள் தன் கையெழுத்தும் முத்திரையும் போடப்பட்ட வறந்தென்னும் பத்திரத்தினால் நியமிக்கிறது முறையாய் இருக்கும் அவ்வித சுப்பறிந்தாந்து துரை தன்னவ்வித உத்தியோகத்தைக் கைக்கொள்ளமுன்னிதாக அரசுக்குப் பயபத்தி நம்பிக்கையாய் இருப்பதைப்பற்றிய சத்தியமும் இன்னமுங் காரியத்துக்குத்தக்கது கிட்டத்தட்ட இதில் பின்னாற் கண்டிருக்கிற வாசகமாதிரியான உத்தியோகச் சத்தியப்பிறமாணத்தையும்பண்ண வேண்டும்—அதெப்படியென்றால்,

நான் மனவஞ்சகமின்றிச் சத்தியம்பண்ணுகிறதென்ன என்றால் பட்டணமெல்லைமானங்களுக்குப் போலிஸ சுப்பறிந்தாந்து உத்தியோகத்தின் செய்காரியங்களை என்னுடைய சாமாத்தியத்துக்குத் தக்கது உண்மையாகவும் நம்பிக்கையாகவும் பயமில்லாமலும் வாரப்பாடு அல்லது சார்பில்லாமலும் நடத்துவேனென்றுந்தான். அப்படியே தம்பிரான் எனக்குதவிசெய்வாராக.

இதுவுந் தேசாதிபதியவர்களுக்குத் தேள்வையாகக் கண்ட எத்தருணத்திலும அவ்வித யாதொரு பொலிஸ சுப்பறிந்தாந்துவை உத்தியோகத்தால்விலக்கிவைக்கிறதும் அவருக்கு முறைமையாய் இருக்கும்.

போலிஸ ஆபிசமாரையுங் கொன்ஸத்தாப்பல்மாரையுஞ் சுப்பறிந்தாந்துவால் நியமிக்கவும் நிறுத்திவைக்கவுங் கூடியதென்றது.

௰௧வது—இன்னமும் நிருபிக்கப் படுகிறதாவது—தேசாதிபதியவர்களுக்குச் சரியென்று காண்கிற பேர்களையுந் தொகையானவர்களையுஞ் சொல்லப்பட்ட சுப்பறிந்தாந்துவின் கட்டளைக்கும் பொறுப்புக்குமுள்ளாகப் போலிஸ உத்தியோகஸத்தர் வேலைபார்க்கும்படி நியமிக்கிறது சொல்லப்பட்ட சுப்பறிந்தாந்துவுக்கு முறைமையாய் இருக்கும், இன்னமுஞ் சொல்லப்பட்ட தேசாதிபதியவர்களின் சம்மதிக்குள்ளாகச் சொல்லப்பட்ட உத்தியோகஸத்தரில் யாதொருவரை அல்லது எல்லாரையும வேலையால் நிறுத்திவைக்கவும் விலக்கிவைக்கவும் அவர்களிடத்துக்கு மறுபேரை நியமிக்கவுஞ் சொல்லப்பட்ட சுப்பறிந்தாந்துவுக்கு முழுத்தத்துவமுண்டாய் இருக்கும்.

இன்னமும் போலிசுக்கு வரிசைச்சட்டமுண்டுபண்ணவுங் கூடுமென்பது.

௰௨வது—இன்னமும் நிருபிக்கப் படுகிறதாவது—சொல்லப்பட்ட தேசாதிபதியவர்களுடைய சம்மதிக்கெப்போதுங் கீழாகச் சொல்லப்பட்ட போலிஸ சுப்பறிந்தெந்துதுரையின் தத்துவத்தி

ன் கீழாக மேற்குறித்தபடி வைக்கப்படும் போலிஸ உத்தியோகஸ்தர் கைக்கொண்டு நடக்கவேண்டிய ஒழுங்கைப் பற்றியும் அவர்கள் பேரிற் பொதுவாக உண்டாயிருக்கும் ஆஜாகையைப்பற்றியும், அவர்கள் குடியிருக்குமிடங்கள், அவர்களினதராதலம், வரிசை, அவர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட வேலை இவைகளைப்பற்றியும் அவர்களைப் பிறிவிடுதல், பரிசோதித்தல், இவைகளைப்பற்றியும் கட்டளைகளையும் வரிசைச்சட்டங்களையும், இதுவும் வேலையில் அச்சட்டைத்தனமல்லது தத்துவதாஷணிப்புச் சம்பவியாமல் விலக்கும்பொருட்டும் அந்தப் போலிசுச்சேர்வையானது அதன்மேல் விழுந்த கடனை செய்கைகளைத் திட்டமாய் நிறைவேற்றும்படி அத்தையோக்கியப்படுத்துதலின் பேரிலுஞ் சொல்லப்பட்டபோலிசுச்சேர்வையைப் பற்றித் தேவையாகத் தானெண்ணத்தக்க மறுத்தல் கட்டளைகள் வரிசைசட்டங்களையுஞ் சொல்லப்பட்ட சுப்பறிந்தத்து துரை சமையத்துக்குச் சமையமுண்டுபண்ணக்கூடியவராய் இருப்பார்.

யாதொரு போலிஸ உத்தியோகஸ்தராற் செலுத்தி நிறைவேற்ற வேண்டிய வறந்துகளைப் போலிஸ சுப்பறிந்தந்துவுக்கனுப்பி வைக்க வேணுமென்றது.

யசுவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—மேற்குறித்த பிறகாரமவ்விதயாதொரு பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக இஸ்தாபிக்கப்படும் போலிஸ சேர்வைக்கடுத்த யாதொரு உத்தியோகஸ்தராற் செலுத்தி நிறைவேற்றவேண்டிய சகல நிருமினல் வருந்தென்னும் பத்திரங்களையும் அவ்வித சேர்வையின் சுப்பறிந்தந்து துரைபேருக்கனுப்பவேண்டும் இதுவும் அவ்விதமந்தவிருந்தென்னும் பத்திரமனுப்பப்படும் அவ்வித ஒவ்வொரு சுப்பறிந்தந்துரையும் அத்தையவ்வித்பட்டணமல்லைமானத்துக்குள்ளாக எந்தவிடத்திலுந் தாஞசெலுத்தி நிறைவேற்றவேண்டும்அல்லது அவ்விதசேர்வைக்கடுத்த ஒரு உத்தியோகஸ்தனைக்கொண்டுஅத்தைச்செலுத்திநிறைவேற்றப்பண்ணவேண்டும்.

பட்டணத்திற் குடிபதியாய் இருக்கும் ஒரு சமாதானத்தின் நீதிக்காரன் தன்னதிகாரத்துக்குள்ளான எந்தவிடத்திலாதல் தனவலுத்தென்னும் பத்திரத்தை அவ்வித பட்டணத்தின் போலிஸ உத்தியோகஸ்தராற் செலுத்தி நிறைவேற்றும்படி அனுப்பலாமென்றது.

யசுவது— இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதென்னவென்றல்—மேற்குறித்த பிறகாரம் அவ்வித யாதொரு பட்டணம் எல்லைமானத்துக்குட் குடிபதியாய் இருக்கும் எந்தச் சமாதானத்தின் நீதிக்காரனுக்கும் அவ்விதசமாதானத்தின் நீதிக்காரனின் அதிகாரத்துக்கடுத்த எந்த இடத்திலாகுதல் செலுத்தி நிறைவேற்றும்படி யாதொரு நிருமினல் வருந்தென்னும் பத்திரத்தை அவ்வித சுப்பறிந்தந்து துரைக்கனுப்புகிறது முறைமையாய் இருக்கும் இதுவும் அவ்வித அதிகாரத்துக்கடுத்த எந்த இடத்திலாகுதல் அத்தைத்தானுகைச் செலுத்தி நிறைவேற்றும்படி அல்லது அவ்வித சேர்வைக்குச் சேர்ந்தசில உத்தியோகஸ்தரைக்கொண்டு அத்தைச் செலுத்தி நிறைவேற்றும்படிக்கும் இன்னமும் அத்தைச் செலுத்தி நிறைவேற்றினதைப்பற்றி ஒரு றெப்போடுத்து எழுதி உறுதிப்படுத்தி அனுப்பும்படிக்கும் அவ்வித சுப்பறிந்தந்து துரைக் இத்தகாற் தத்துவங்கொடுத்துக் கற்பிக்கப்படுகுது.

தற்றவாளிகளை அல்லது அசாத்தியப்பட்டவர்களைப் போலிஸ உத்தியோகஸ்தர் பிடித்துச் சமாதானத்தின் நீதிக்காரன் அல்லது போலிஸமஸ்திறத்திடங்கொடுபோகவேணுமென்றது.

மருவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—சொல்லப்பட்ட பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாகப் பொதுச் சமாதானத்துக்கிடைஞ்சற்பண்ணுகிறவர்களாய்த் தனக்குக் காண்கிற அல்லது யாதொரு குற்றஞ்செய்ததாக அல்லது செய்ய ஆரம்பிப்பதாகச் சந்தேகங்கொள்ளத் தனக்கு நல்ல நியாயங்காண்கிற சகலஞசறைகளும், வீணரும், ஒழுக்கமுறையற்றவர்களுமாகிய சகலரையும் இன்னமும் காடோடிகளைப்பற்றி இப்போ அல்லது இதன்பின்னுற் பெலப்பைக்கொண்டிருக்கும் யாதொரு நியாயப்பிறமாணங்களுக்கு விரோதமாக நடக்கிற சகலரையும் பிடிக்கிறது அவ்வித சுப்பறிந்தந்துத் துரைக்குங்குறித்த போலிசுக்குச் சேர்ந்த எந்த உத்தியோகஸ்தருக்கும் நியாயமாயிருப்பதுமன்றி அப்படிச் செயயும்படி அவர்களுக்கித்தாற் கற்பிக்கப்படுகுது—இதுவுமவ்வித ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தனும் அவ்விதம்பிடித்த ஒவ்வொருவரையும் உடனே அந்தப்பிறிவிற் செய்காரியம் நடத்தும் போலிசுக்கடுத்த பிரதான உத்தியோகஸ்தனுடைய காவலுக்கொப்புக்கொடுக்கவும் அந்த உத்தியோகஸ்தன் அப்பேர்ப்பட்டவர்களைப் பத்திரப்படுத்திக் கூடிய சீக்கிரத்திற் போலிஸ சுப்பறிந்தெத்துத் துரைமுன்பே கொடுவரவேண்டும் அவரியாதொரு தேவையற்ற தாமதமின்றி அப்பெயர்ப்பட்டவர்களைக்காரியமிருக்கிற விதத்துக்கு நீதியின்பிரகாரம் நடத்தும்படி சில தகுமான கோடு அல்லது சமாதானத்தின் நீதிக்காரன் முன்பாகக் கொடுபோம்படி பண்ணவேண்டும்.

கள்ள உடைமையிருக்குங் கரத்தை வண்டில் அல்லது தோணிகளைப் போலிஸ உத்தியோகஸ்தர் பிடித்துக் கள்ள உடைமைகளைச் சமாதானத்தின் நீதிக்காரன் அல்லது போலிஸ மஸ்திறத்துழன்பே கொடுபோகவேணுமென்றது.

லசுவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—களவுபோன அல்லது மறுவிதங்களில் அவநியாயமாய்ப் பெறப்பட்ட அல்லது கைவசமாக்கப்பட்ட யாதொரு சரக்குச்சாமான்கள் அல்லது வஸ்துக்களைச் சொல்லப்பட்ட பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக வைத்திருக்கிறதாக அசுகைப்படச் சரிதியாயங்காணும் யாதொரு வண்டில், கரத்தை, தோணி, படவு, அல்லது உரு இவைகளைத் தடுத்து மறித்துச் சோதித்துப்பிடிக்கவும் இன்னமுங்களவுபோன அல்லது மறுவிதங்களில் அவநியாயமாய்ப் பெறப்பட்ட அல்லது கைவசமாயிருக்கப்பட்ட யாதொரு சரக்குச்சாமான் அல்லது வஸ்த்துக்களை மனதறிய யாதொருவிதமாய் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் அல்லது கொண்டுபோகிறதாய்நியாயத்தோடசுகைகொள்ளத்தக்க யாதொருபேரைப் பிடித்து மறித்துவைக்கவும் அவ்வித ஒவ்வொரு சுப்பறிந்தெத்துத் துரைக்கும் உத்தியோகஸ்தருக்கும் முறைமையாயிருப்பதுமன்றி அப்படிச்செய்யும்படி அவர்களுக்கித்தாற் கற்பிக்கவும்படுகுது இதுவும் அவ்வித ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தரும் அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆட்களையும் அவ்வித சரக்குச்சாமான் அல்லது வஸ்துக்களையும் அந்தச்சணமே அந்தப் பிறிவிற்செய்காரியம் நடத்தும் பிரதான உத்தியோகஸ்தனிடங் கொண்டுவரவேணும் அந்த உத்தியோகஸ்தன் அப்படிப்பட்ட ஆளையுஞ் சரக்குச்சட்டை வஸ்துக்களையுங் கூடியசீக்கிரத்திற் போலிஸ சுப்பறிந்தெத்து துரைமுன்பே அனுப்பிவைக்கவேண்டும்—இதுவும் அந்தச் சுப்பறிந்தெந்து துரை தேள்வையுற்ற தாமதமின்றி அப்பெயர்ப்பட்ட ஆளை அல்லது சரக்குச்சாமான் வஸ்துக்களைக்காரியமிருக்கிறவிதத்துக்கு நீதிப்பிரமாணத்துக் கொத்தபடி நடத்தும்படி சில தகுமான கோடு அல்லது சமாதானத்தின் நீதிக்காரன் முன்பாக அனுப்பிவைக்கவேண்டும்.

சில காரியங்களிற் போலிஸ சுப்பறிந்தெந்துதுரை பிணை டுக்கலாமென்றது.

ளவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது பிடிக்கப்பட்டுப் போலிசுச் சுப்பறிந்தெத்து துரைமுகதாலிற் கொடுவரப்படும் யாதொருவரை எப்போவாகுதல் காரியமிருக்கிறவிதத்துக்குத் தகுமான கோடு அல்லது சமாதானத்தின் நீதிக்காரன்முன்பே உடனே அனுப்பக்கூடாதிருந்தாற் சொல்லப்பட்ட போலிசுச் சுப்பறிந்தெத்துத்துரை கிற்ப காரியங்களிற் தனக்கு யோசனையாகக் காணும்போது அவனல்லதவள் சொல்லப்பட்ட கோடு அல்லது சமாதானத்தின் நீதிக்காரன் முகதாவில் வந்து வெளிப்படுவோமென்றுந் தங்களுக்கெதிரி வழியாக வந்திருக்குங் குற்றமல்லது முறைப்பாட்டைத்தொட்டவ்வித கோடு அல்லது நீதிக்காரனுமுடிவாகுந் தீர்வைக்குக்கீழ்ப்படியோமென்றும் பொருத்தத்தின்பேரால் அவர்களிடம் பிணைக்கடதாசி வாங்குகிறது அவருக்கு நியாயமாயிருக்கும்—இதுவும் அவ்வித ஒவ்வொரு பிணைக்கடதாசியுமோவெனில் அந்த ஆட்கள் எத்தக்கோடு அல்லது நீதிக்காரன் முகதாவில் வந்து வெளிப்படத் தேவையாயிருக்குமோ அந்தக்கோடு அல்லது நீதிக்காரனால் வாங்கப்பட்டால் எவ்விதமோ அவ்விதமாக அதற்குட்பட்டபேர்களின்பேரிற் சமான் கட்டியானகட்டுப்பாட்டைக்கொண்டிருக்குமென்பதுமல்லாமல் அதின் நிறைவேற்றத்தைப்பற்றி அம்மேரையான் நியாயநடபடித் தொழினிகளுக்கும் உளராயிருக்கும்—

போதிய நியாயமின்றி மறிப்பாக்கிவைத்திருக்கும் ஆட்களை அல்லது சாமான்களை விடுதலை பண்ணலாமென்றது.

இன்னமுஞ் சொல்லப்பட்ட போலிசுச் சேர்வைக்குச் சேர்ந்த யாதொரு உத்தியோகஸ்தர் மோசமாக அல்லது தடங்கற்பண்ண நல்ல நியாயமான காரணமின்றி அல்லது புரளியும் வீணுமானதுமான முறைப்பாடுகளின்பேரில் யாதொருவரை மறியலுக்குட்படுத்தினார்களென்று அல்லது யாதொரு கத்தை, தோணி, அல்லது உரு அல்லது யாதொரு சரக்குச் சாமான் அல்லது வஸ்துக்களைப் பிடித்தார்களென்று அல்லது தடங்கற்பண்ணினார்களென்று சொல்லப்பட்ட போலிசுச் சுப்பறிந்தெந்துத்துரைக்குக் காரணமாகில் அப்படிக் காணுமபோது தானப்படிச்செய்வதைத் தன் டையேறியென்னும் புத்தகத்திற் பதித்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்டபேர்களைவிடுதலைப்படுத்துகிறதும் இதுவும் அவ்வித யாதொரு கரத்தை, தோணி, அல்லது உரு, சரக்குச்சாமான்கள் அல்லது வஸ்துக்களைத் தடங்கலில நின்று விலக்கிவிடுகிறதும் போலிசுச் சுப்பறிந்தெந்துத் துரைக்குத் தருமான செய்கையாயிருக்கும்.

சுப்பறிந்தெந்துத்துரை புரளி முதலானவைகளை அமத்தி ஒழுக்கமுறையைப் பெலப்பிக்க வேணுமென்றது.

அவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள் எல்லாவிடத்திலுஞ் சகல குழப்பம் புரளி கண்டை அல்லது சமாதானத்துக்கிடைஞ்சலான செய்கைகளையும் நியாயப்பிரமாணங்களுக்கு விரோதமாகச் செய்யப்படுஞ் சகலபொது இடையூறுகளையுந் தப்பிதங்களையும் விலக்க அல்லது அவத்தம்பண்ணவும் இன்னமும் அவ்விதபட்டணம் எல்லைமானங்களின் ஒழுங்கைப்பற்றி இத்தாற் பண்ணப்பட்ட அல்லதி தின்பின்னுற் பண்ணப்படுஞ் சகல ஒழுங்குசட்டங் கட்டளைச்சட்டங்களையும் நிறைவேற்றுமட்டுக்கும் அவ்வித ஒவ்வொரு போலிசுச் சுப்பறிந்தெந்துத்துரைக்குத்தாற் தத்துவங்கொடுத்துக்கற்பிக்கப்படுகுது.

நெருப்புப்பிடித்தபோது அல்லது அவ்விதகாரியங்களிற் சுப்பறிந்தெந்துத்துரை அத்தவிடத்துக்குப் போகவேணுமென்றது.

ஙகவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக நெருப்புப்பிடித்த அல்லது மறவிக்கனஞ் சம்பவித்த எல்லாக்காரியங்களிலும் அதினால மோசத்துக்கிடமான ஆட்களையும் பொருள்களையுங்கார்க்குமபொருட்டு அது சம்பவித்தவிடத்துக் கவ்வித போலிசு சுப்பறிந்தெந்துத்துரைபோய் அதற்காகத் தனக்குள்ளியொத்தாசை பண்ணும்படி சகலரையுங் கூப்பிடும்படி அவருக்குத் தத்துவமுண்டாயிருக்கும் இதுவும் அவ்விதக் கூப்பிடப்பட்டு கல்ல போதுமான முகாந்திரமின்றி அவ்வித உதவியொத்தாசைபண்ண மாட்டோமென்கிற அல்லது அசட்டைபண்ணுகிற ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஒருபவுனுக்கு மேற்படாத எத்தவொரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாயிருப்பார்கள்.

சாப்பு முதலானவைகளில் உட்பட்டுக் கள்ளப்படிஅளவுகளைச் சோதிக்கலாமென்றது.

உவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாகச் சில்லறையாகச் சரக்குவிற்கிற அல்லது கொள்ளுகிற எந்தச்சாப்பு அல்லது மறவிடங்களிற் பகற்காலம் எந்தவேளையிலும் உட்புகுதவும் அவ்விடங்களிற் பாவிக்கிற அல்லது வைத்திருக்கிற சகலதராசு படி அளவுகளையும் முன்னேகொடுவந்து காண்பிக்கும்படிகேட்கவும் அவைகளைத்தேடிச் சோதித்தாராயவும் அவ்விடங்களில் அவைகளிற் கள்ளமான அல்லது குறைச்சலானதென்று நல்ல நியாயத்துடன் தான் அசுகை கொள்ளத்தக்கவைகள் எல்லாவற்றையுந் தடுத்துப் பிடித்துப்பொலிசுச் சுப்பறிந்தெந்துத் துரைமுன்பே கொடுவரும்படி அவ்வித சுப்பறிந்தெந்துத்துரை தன்கைப்படவருந்தென்னும் பத்திரத்தினுல் யாதொரு போலிஸ் உத்தியோகஸ்தனுக்குத் தத்துவங்கொடுக்கிறது முறைமையாயிருக்கும் இதுவும் அவ்வித தராசு படி அளவுகளை அரசாட்சியின் நியமமானபடி அளவுகளோடு பரிசோதித்து ஒத்துப்பார்க்கும்போது அது கள்ளமாக அல்லது குறைசலுள்ளதாய்க் காணப்பட்டால் அவைகளைப் பறிமுதலாகஎடுக்கப்படும்—இன்னமும் மேற்குறித்த பிரகாரம் முன்னே கொடுவந்து காண்பிக்கும்படி கேட்டபொழுது யாதொரு தராசுபடி அளவுகளைக்காண்பியாமல் மறைக்கிற அல்லதுகாண்பிக்கமாட்டேமென்கிற சகலருங் குறித்த போலிஸ் உத்தியோகஸ்தன் தன் செய்கடமையைச் செய்து நிறைவேற்றுகிறதில் அவனைத் தடங்கற் பண்ணுகிற் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்கு முறைமையாகக் குற்றப்பட்டபோது ஆகினேக்கேதுவாயிருப்பார்கள்.

பொன் வெள்ளி உடைமை முதலானவைகளை ஈடு பிடிக்கிறவர்கள் போலிஸ் உத்தியோகஸ்தருக்குக்காண்பியாதேபோனுற் குற்றவாளியாயிருப்பார்களென்றுஞ் சில காரியத்தில ஈடுவைத்த உடைமைகளை அறவிடக்கூடாதென்றதும்.

ஙவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்விதபட்டணமெல்லைமானங்களுக்குள்ளாக இடு பிடிக்கப்படுகிற சகல பொன், வெள்ளி, நகை, செம்பு, பித்தளைதளபாடங் தற்கட்டு நகைகள் அவைகளை இடுபிடிக்கிறவர்கள் தங்கள் எல்லையின் பிரதான போலிஸ உத்தியோகஸ்தனுக்குக் காண்பிக்க அசட்டைபண்ணினாற் குற்றவாளியாய் இருப்பார்கள். இன்னமும் முறைமையாக எழுதிக்கொடுக்கப்பட்ட உறுதி அல்லது மறு ஒப்பனை இல்லாமல அல்லது அவ்வித கொடுக்கல் வாங்கலுக்கவ்வித போலிஸ் உத்தியோகஸ்தன் முறைமையாகச் சாட்சியாயிராமல் அவ்வித தளபாடம் அல்லது நகைகளை ஈடுவைக்கிற யாதொருவருக்கவ்வித தான்கள் இடி வைத்த தளபாடம் நகைகளை அறவிட்டுக்கொள்ள உரித்துண்டாயிருக்கமாட்டாது. இதுவும் அவ்வித போலிஸ் உத்தியோகஸ்தனவ்வித கொடுக்கல் வாங்கலை எழுதி நினைவுக்குறிப்புப்பண்ணி அத்தைத் தேவையானபோது காண்பிக்கும்பொருட்டுப் பரவசமாகப் பத்திரப்படுத்தி வைக்கவேண்டும்.

தேவையானபோது வீட்டுக்காரர் தங்கள் வீட்டுக்கடுத்தவர்களின் பெயர்வழி இடாப்போன்று கொடுக்கவேணுமென்றது.

உஙவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக இருக்கப்பட்ட சகல வீட்டுக்காரர் அதற்கென்று அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள் அதிகாரத்தைக்கொண்டிருக்கும் யாதொரு சமாதானத்தினீதிக்காரனுல அல்லது போலிசுச்சுப்பறிந்தெந்து துரையாற் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையின் பேரிற் தங்கள் எல்லையின் பிரதான போலிஸ உத்தியோகஸ்தனுல் அப்படிச் செய்யும்படி கேட்கப்பட்ட போது அவ்வித உத்தியோகஸ்தனுக்குத் தங்கள் வீட்டிலிருக்கிற சகலருடைய பெயர்வழிகளையுங் கண்டெழுதி ஒரு டாப்பு அதிற் தன் சமுசாரத்துக்கடங்கியவர்களின்னாரென்னும் பணிவிடைகாரரல்லது மறவிதமாக்குடியிருக்கிறவர்களின்னாரென்னும் பிரித்துக் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். இன்னமும், போலிசுச் சுப்பறிந்தெந்துத்துரை அல்லது சமாதானத்தின் நீதிக்காரனுடைய கட்டளையில அப்படிக் கற்பித்திருந்தால் அவன் அல்லது அவள் மேற்குறித்த பெயர்வழியாட்களிலுண்டான யாதொரு குறைச்சல் அதிகமல்லது வேற்றுமையையுமறியக்கொடுக்கவேண்டும். இன்னமும் அவ்வித கட்டளையின் பேரில் தனக்கவ்விதமறியக் கொடுக்கப்பட்ட பின்பு தன் எல்லையின் பிரதான போலிஸ் உத்தியோகஸ்தனுக்கு அறியக்கொடாமல் யாதொரு அன்னியருக்கு விடுதிகொடுக்கவும்படாது. இதுவும் இத்தப் பிறிவினால் அவனலலதவள் பேரில் விழுந்த செய்கடமையாதொனறைச் செய்யத் தவறுகிற ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்ட போது பத்துக்கிலீங்குக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாயிருப்பார்கள்.

கிணறுகளைச் சுற்றிலும் இரண்டடி உயரத்துக்குச் சுவர்வைத்தடைத்திருக்கவேணுமென்றது.

ஙஙவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—சொல்லப்பட்ட பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக யாதொரு கிணறு வெட்டுகிற வெட்டுவிக்கிற அல்லது கிணற்றையுடைய அல்லது குத்தகையாக எடுத்த அல்லது ஆட்சிபண்ணுகிற சகலரும்அத்தைச் சுற்றிலும் இரண்டடி உயரஞ் சுவர்வைத்தடைத்து அவ்விதம் உயர்த்திச் சுவரை நல்லபடியாகவும் போதியமட்டுஞ் செப்பனிட்

டு வைத்திராதிருந்தாற் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது பத்துச் சிலிங்குக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாய் இருப்பார்கள்.

இரவு காலத்திலே தெரு முதலானவைகளிற் கரத்தை வைத்திருந்தால் உடையவர்களுக்கபராதம்.

உசவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—போலிசுச்சுப்பறிந்தெந்துத் துரையின் உத்தரவில்லாமல் அல்லது அவ்வித போலிசுச்சுப்பறிந்தெந்துத் துரையால் எக்காலத்திலாகுதல் நியமிக்கப்பட்டு அறியக்கொடுக்கப்படும் இடங்களிலுமல்லாமல் மற்றும்படி சூரியன் அஸ்தமனத்துக்கும் உதயமனத்துக்குமூடே எவ்விதமான சாட்டின் பேரிலானாலும் எப்பெயர்ப்பட்ட எவ்விதமான பாரமேற்றுங் கரத்தையானாலும் அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள் யாதொரு தெருவழி அல்லது ஒழுங்கையில் வைத்திருக்க அல்லது வைத்திருக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்படாது. இதுவும் மேற் குறித்த பிரகாரம் அப்படி வைத்திருக்கப்பட்ட அல்லது வைத்திருக்கவிடப்பட்ட யாதொரு பாரமேற்றுங் கரத்தையையுடையவனல்லதத்தைப் பாரமெடுத்திருப்பவன் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது பத்துச்சிலிங்குக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாய் இருப்பான்.

யாதொரு கரத்தை தெருவுக்கிடைஞ்சலாக இருக்கப்படாது.

உருவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—எவ்விதமான கரத்தையையானாலும்பாரம் இறக்கிறதற்காக அல்லது மறுகாரணத்துக்காக எது காரியத்திலானாலும் அவ்விதபட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள் யாதொரு தெருவிற் போகிற வழிக்குத் தடுக்கலாயிருக்கவாகுதல் அல்லது யாதொரு தெரு, வழி, அல்லது ஒழுங்கையிலெவ்விதமான கரத்தை இரண்டலலததிகம் ஒன்றின் பக்கமொன்றாகவாகுதல் நிற்கவிடப்படாது. இதுவும் யாதொரு போலிஸ் உத்தியோகஸ்தனல்லது யாதொரு குடியானவனால் அவ்வித கரத்தையை அப்புறப்படுத்தும்படி அத்தை உடையவனல்லது பாரமெடுத்திருப்பவனுக்குக் கட்டளையிட்டபோது அல்லது சொன்னபோதுடனே அவனதை அப்புறப்படுத்தாதிருந்தாற் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஒரு பவுணுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாய் இருப்பான்.

விசையாக அல்லது பத்திரமில்லாமற் கரத்தை ஓட்டுகிறவனல்லது குதிரைமுதலானவைகளில் ஏறிவிடுகிறவர்களுக்கபராதம்.

உகூவது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக யாதொரு கரத்தை அல்லது மறு வண்டிலைப் பத்திரமில்லாமல் அல்லது விசையாக ஓட்டுகிற அல்லது நடத்துகிற அல்லது குதிரை, மாடு, அல்லது மறு மிருகங்களினால் இழுக்கப்பட்ட யாதொரு கரத்தை அல்லது மறு வண்டிலுக்குக் கடிவாளமில்லாமல் அல்லது அத்தை நடத்தக் கால் நடையாகச் சிலபேரில்லாமல் அதில் ஏறிப்போகிற அல்லது யாதொரு தெருவிற்போகிறவருகிறபேர்களுக்கு மோசத்துக்கிடமாகவும் அவர்கள் பயப்படத்தக்கதாகவுமயாதொரு குதிரை, மாடு, அல்லது மறு மிருகத்தை விசையாக ஏறிவிடுகிற அல்லது ஓட்டுகிற அல்லது பத்திரமில்லாமல் நடத்துகிற அல்லது தன்னிட்டமாகவிடுகிற அல்லது யாதொரு கரத்தை அல்லதுமறுவண்டிலையோட்ட அல்லது நடத்த அல்லது யாதொரு குதிரையை நடத்திக்கொண்டுபோக அதற்குத் தகாத ஆளை விடுகிற சகலருங் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஐந்து பவுணுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கு அல்லது தெண்டிப்பான வேலையுடனே அல்லது வேலையில்லாமல் அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு அவதி மறியலுக்கும் ஏதுவாய் இருப்பார்கள்.

சில நியமித்த வேளைகளில்த் தவிர யானைகள் தெருவிற் கடந்துபோக விடப்படாதென்றது.

உஎவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணமெல்லைமானங்களுக்குள்ளாக யாதொரு தெரு, வழி, அல்லது பாதையில் உதயகாலம் இரண்டு மணிக்கும் எட்டு மணிநேரத்துக்குமூடே அல்லாமல் யாதொரு யானை போகவர விடப்படாது. இதுவும் மேற்குறித்த நேரங்களுக்கூடேயல்லாமல் மறுவேளையில் அவ்வித யாதொரு தெரு வழி அல்லது பாதை வழியாக யாதொரு யானையின்மேலேறிப்போகிற அல்லது யானையையோட்டுகிற அல்லது நடத்திக்கொண்டுபோகிற அல்லது யாதொருயானையின் மேலேறிப்போக அல்லது யானையை ஓட்டிப்போக அல்லது நடத்திக்கொண்டு போகப்பண்ணுகிற ஒவ்வொருவருங் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஐந்து பவுணுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாய் இருப்பார்கள்.

வரைவுபாடு

ஆகிலுந் தேசாதிபதியவர்களின் தத்துவத்தைக்கொண்டு எழுத்தின் பேரிற் கொடுக்கப்படுமுத்தரவின் பேராற் கண்டிப்பட்டினத்திலுங் கண்டிக்கயலான இடங்களிலும் யானைகளைப் பணிவிடைகொள்ளுவதை இந்தப் பிறிவிலடங்கிய யாதொன்றுகள் சாரமாட்டாது.

ஒரு கரத்தை பின்னொன்றைக்கடந்துபோகிறபோது நடக்கவேண்டியஒழுங்கு.

உஅவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—உருளை வைத்த ஒரு கரத்தை அந்தத்திக்காகப் போகிற அல்லது எதிர்புறத்தால் வருகிற உருளை வைத்த பின்னொரு கரத்தையைக் கடந்துபோகிற போது அது கடைசியாகச் சொன்ன கரத்தைக்கு விலக்கமான அல்லது வலது புறத்தாற் கடந்து போகவேண்டும்—இதுவும் உருளை வைத்த கரத்தையை ஓட்டுகிற அல்லது நடத்துகிற யாதொருவர் வேணுமென்று அல்லது அசட்டைத்தனமாக உருளை வைத்த வேறியாதொரு கரத்தைக்கு மோசமான புறத்திற் போக அல்லது மற்றும் யாதொரு கரத்தை சரிப்புறமாய்ப் போகிறதைத் தடுக்கச் சம்பவித்தாற் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஐந்து சிலிங்குக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாய் இருப்பார்கள்.

இந்தக்கட்டளை நிருபித்தலின், உசம். உரும். உகூம். உஎம். உஅம். பிறிவுகளுக்கு விரோதஞ் செய்கிறவர்களைப் பிடிக்கலாமென்றது.

உகூவது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—இந்தக் கட்டளை நிருபித்தலின், உசம். உரும். உகூம். உஎம். உஅம். பிறிவுகளில் விபரித்திருக்கிற குற்றங்கள் யாதொன்றைச் செய்கிறதைக் காண்கிற எவருக்கும் அவ்வித குற்றஞ் செய்ததிறத்தானிடங் கேட்டபோது அத்திறத்தானின் பெயர்வழி தொழில் குடி பதித்தலம் இவைகளைப் பற்றிப் பூரணமான அறிவித்தல் அவன் கொடுக்கமாட்டோமென்றால் நியாயப்பிரமாணங்களின்படி நடத்தும்படி அத்திறத்தானைப் பிடித்து முடுக இருக்கும் போலிஸ் உத்தியோகஸ்தனிடங் கொண்டு போகிறது முறைமையாய் இருக்கும். இதுவும் அவ்வித குற்றஞ் செய்த பேரைப் பிடிக்கக் கூடாமலல்லது கண்டுபிடிக்கக்கூடாமலும் ஆனால் அந்தக் குற்றம் எந்தக் கரத்தை வண்டில் அல்லது மிருகத்தைக்கொண்டு செய்யப்பட்டுதோ அந்தக் கரத்தை வண்டிலல்லது மிருகத்தைக் கண்டறியக்கூடியதாகவுமிருக்குங் காரியத்தில்த் தகுமான எந்தக் கோட்டுக்கு அவ்வித கரத்தை வண்டில் அல்லது மிருகத்தைத் தடுத்துப் பிடிக்கும்படி தன்வறுந்தென்னுங் கட்டளைப்பத்திரத்தை விடுகிறதுமத்துடனே அவ்வித கரத்தை வண்டிலல்லது மிருகத்தையுடையபேருக்குச் சொம்மோன் என்னுங் கட்டளைச் சீட்டனுப்பி அதிற் குறிக்கப்படும் நாளிற் தன் முன்பாக வந்து வெளிப்படும்படி கற்பிக்கிறதும் முறைமையாகவும் இருக்கும். இன்னமும் உடையவன் நல்ல போதுமான முகாந்திரமின்றி அவ்வித சொம்மோனென்னுங் கட்டளைச் சீட்டின்படி வந்துவெளிப்படாதிருந்தால் அல்லது வந்து வெளிப்பட்டுத் தான்தானே அவ்வித குற்றஞ் செய்தவனாயிராத காரியத்தில் அவ்வித குற்றஞ் செய்ததிறத்தானைப் பற்றித் தன்னாலியன்ற எல்லா அறிவித்தல்களையுங் கொடுக்கமாட்டோமென்றால் அபபோ அவ்வித உடையவன் அதற்குக் குற்றவாளியாகக் காணப்பட மேற் குறித்தபடி அவ்வித குற்றஞ் செய்ததிறத்தான் அதற்குக்குற்றப்பட்டாலெப்பிரகாரமான ஆக்கினைக்கேதுவாய் இருப்பானோ அப்பிரகாரமான ஆக்கினைக்கவன் ஏதுவாய் இருப்பான்.

ஊர்கோலம் வருதல் அல்லது யாதொரு கூட்டத்துக்குச் சேர்ந்துபோகிறவர்கள் யாதொரு வாள் அல்லது மோசம்வருத்தத்தக்க மறுஆயுதங்கள் கொண்டுபோனால் அபராதம்.

௩௰ வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—மிலிற்றேரிக் கட்டளைச்சட்டம் அல்லது சில போலிஸ வரிசைச் சட்டத்தின் கீழாகவல்லாமல் மற்றும்படி அவ்வித பட்டணவெல்லைமானங்களுக்குள்ளாக எவ்விடத்திலாகுதல் நடக்கும் ஊர்கோலம் வருகுதலுக்கும் அல்லது சில பிரதான காரணத்துக்காகப் பத்துப்பேருக்கதிகமாகக் கூடப்பட்ட யாதொரு கூட்டத்துக்குச் சேர்ந்த யாதொருவரும் யாதொரு துப்பாக்கி, பிஸ்தோல், வாள் கிறிஸ், பொல்லு அல்லது இடையூறுவருத்தத்தக்க மறுஆயுதத்தைத் தன்னிடம் வைத்திருந்தால் அல்லது அவ்வித ஊர்கோலம் வருதல் அல்லது அவ்வித கூட்டத்தில்தான் சேர்ந்துபோகும்பொழுது தனக்குப் பாவிக்கக்கூடியதாயிருக்கும்படி தனக்கு முடுக வேறியாதொரிடத்தில் வைத்திருந்தால் அவ்வித ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஐந்து பவுனுக்குமேற்படாத எந்த ஒருதெண்டத்துக்கு அல்லது தெண்டிப்பான வேலையுடனே மூன்று மாதங்களுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு அவதி மறியலுக்குமேதுவாயிருப்பார்கள்.— இதுவுமவ்வித ஊர்கோலம்வருதல் அல்லது கூட்டத்துக்குச் சேர்ந்த யாதொருவரைக் கோட்டுமுன்னிலையிற் கொண்டுவந்தபோது மேற்குறித்தபடி அவ்வித ஊர்கோலம்வருதல் அல்லது கூட்டத்துக்குச் சேர்ந்த யாதொருவர் அவ்வித இடையூறு வருத்தத்தக்க யாதொரு ஆயுதங் கொண்டு போனதை அல்லது தனக்கு முடுகவைத்திருந்ததை அவனறிந்திருந்தானென்றும் அல்லது அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருந்ததென்றும் அத்தைப் போலிசுக்குச் சேர்ந்த சில உத்தியொகஸ்தனுக்கறியக்கொடுக்கவில்லையென்றும் அவ்வித கோட்டுக்கேற்க ஒப்பனையாகச் சம்பவித்தால் அவ்வித ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது மூன்று பவுணுக்கு மேற்படாத எந்த ஒருதெண்டத்துக்கு அல்லது தெண்டிப்பான வேலையுடனே அல்லது வேலையில்லாமல் ஆறு கிழமைக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு அவதிமறியலுக்கும் ஏதுவாயிருப்பார்கள்.

சபதநாளை ஆசரிப்பது.

௩௧வது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாகத் தேவாராதனையின் சமையங்களிலும் இதுவுங்கிறிஸ்தமான ஆராதனையின் யாதொரு கோவில் ஆலயம், கூட்டத்தாரின்வீடு அல்லது உத்தரவுபண்ணப்பட்டிருக்குங் கிறிஸ்தமான ஆராதனையினிடங்கள் இவைகளுக்குத் தெரியும்படி அல்லது கேட்கும்படியாகவும் ஞாயிற்றுக்கிழமை, கிறிஸ்துபிறந்த திருநாள் அல்லது பெரியவெள்ளிக்கிழமையில் யாதொரு வியாபாரம், அலுவலல்லது தொழிலைப் பின்பற்றுகிற சகலருங் குற்றவாளியாகக்காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது பத்துச்சிலினுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு அபராதத்துக்கு மேதுவாயிருப்பார்கள்.

கிறிஸ்தமான ஆராதனைக்கிடைஞ்சற்பண்ணுகிறதைப் பற்றி.

௩௨ வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—கிறிஸ்தமான ஆராதனையினியாதொருவிடத்திற் பிரசித்தமானதேவாராதனை நடக்கிறபோது ஒன்றில் அதிலுள்ளேயிருந்து அல்லது அதற்குப் புறம்பேயிருந்து எப்பேர்ப்பட்ட எந்தச் சாட்டின் பேரினாலும் அதற்கிடைஞ்சற்பண்ணுகிற அல்லது அவ்வித தேவாராதனை நடக்கும்போது திருச்சபையாரியாதொருவரை எதுவிதத்திலாகுதல் தொந்தரவுபண்ணுகிற ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஐந்து பவுனுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு அபராதத்துக்கும் அல்லது தெண்டிப்பான வேலையுடனே அல்லது வேலையில்லாமல் மூன்று மாதங்களுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு அவதி மறியலுக்குமேதுவாயிருப்பார்கள்.

மேளதாளம் முதலானவைகள் சேபிக்கிறதைத் தடைபண்ணினது.

௩௩ வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணமெல்லைமானங்களுக்குள்ளாக மிலிற்றேரிக் கட்டளைச்சட்டங்களிற் கீழாகத் தவிர அல்லது அவ்வித பட்டணமெல்லைமானங்களுக்குள்ளதிகாரத்தையுடைய யாதொரு சமாதானத்தின் நீதிக்காரனிடம் அல்லது போலிசுச் சுப்பறிந்தேந்துத் துரையிடம் உத்தரவுச் சீட்டுப் பெற்றிருந்தாற் தவிர (அவ்வித உத்தரவுச்சீட்டை அவர்களுக்குகப்பாகக் கண்டபோது கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கித்தாற் தத்துவங் கையாளிக்கப்படுகுது.) மற்றும்படி குடியானவர்களுடைய இளைப்பாற்றிக் கிடைஞ்சலாக இரவுகாலத்திலே தம்பூரு அல்லது மேளங்களைச் சேவிக்கிற, நெருப்பாயுதங்களைச் சுடுகிற அல்லது வாணவிளையாட்டுக்களைக் கொளுத்துகிற அல்லது வேறியாதொரு இரைச்சல்களைப் பண்ணுகிற அல்லது யாதொரு தெரு, வழி, அல்லது ஒழுங்கையில் அல்லது அவைகளுக்கு முடுக என்னேரங்களிலாவது யாதொரு நெருப்பாயுதங்களைச் சுடுகிற அல்லது வாணவிளையாட்டுக்களைக் கொளுத்துகிற அல்லது யாதொரு சூதுவிளையாட்டுக்களை விளையாடுகிறஅல்லது போறவாற பேர்கள் குதிரை அல்லது ஆடு, மாடுகள் திடுக்கிட அல்லது அவைகளுக்குச் சேதமுண்டாக அல்லது யாதொரு ஆதன பாதனங்களுக்குச் செதமுண்டாகத்தக்க விதமாக யாதொரு பட்டங்களை விடுகிற அல்லது யாதொரு கல்லு அல்லது ஊத்தைகளை எறிகிற அல்லது வேணுமென்று அல்லது அசட்டையாக யாதொரு கிறிகை அல்லது செய்கையைச் செய்கிற சகலருங் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஒரு பவுனுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாயிருப்பார்கள்.

கசாப்புத்தொழில் பண்ணுகிறவர்களையும் றெட்டி சுடுகிறவர்களையும் அவர்களின் உத்தரவுச் சீட்டுக்களையும் பற்றி.

௩௪வது—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக விற்க றெட்டி சுடுகிற யாதொருவர் அல்லது ஆடுமாடுகளை அடிக்கும் அல்லது கசாப்புத் தொழில் செய்யும் யாதொருவர் இதற்குமுன் பெறவேண்டியதாயிருந்த சகல உத்தரவுச் சீட்டுகளும் இதின் பின்னாற் போலிசுச் சுப்பறிந்தெந்து துரையாற் கொடுக்கப்படவும் பணங்கொடுக்கத் தேவையானபோது அவருக்குப் பணங்கொடுக்கவும்படும். அவ்வித உத்தரவுச் சீட்டுக்களைக் கொடுக்கும்படி அவ்வித சுப்பறிந்தெந்துத் துரைக்கிதனாற் தத்துவங் கையாளிக்கப்படுகிறதுமன்றி அவ்வித உத்தரவுச் சீட்டுகளை எடுக்கிறவர்களுடைய பேர்வழிகள் பதியப்படுமொரு பதிவு அவர் வைத்துவருவாராக.

தெருவழிகளில்யாதொரு ஊத்தை செத்தை அல்லது கட்டுவேலைத் தளபாடங்களைப் போட்டுவைக்கிறவர்களுக்கபராதம்.

௩௫வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித பட்டணம் எல்லைமானங்களுக்குள்ளாக யாதொரு பாதை, தெரு, ஓடை, வழி, ஏற்றிறக்கு துறை அல்லது ஒழுங்கையில் அல்லது யாதொரு கான் வாய்க்கால் அல்லது தண்ணீரோடுகிற வாய்க்காலில் யாதொரு ஊத்தை செத்தை குப்பைகளை அல்லது வேறே அசங்கிதமான அல்லது தடுக்கலான யாதொன்றுகளைப் போடுகிற அல்லது போடுவிக்கிற அல்லது அவ்வித யாதொருபாதை, தெரு, ஓடை அல்லது ஒழுங்கையிலியாதொரு இடைஞ்சல் அல்லது தடுக்கலுண்டாகத்தக்கதாக யாதொரு பளாஞ்சி கட்டுகிறவல்லது யாதொரு செங்கல் கவக்கல்லு சுண்ணாம்பு அல்லது வேறியாதொரு தளபாடங்களைப் போட்டுவைக்கிற சகலருங்குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஒரு பவுணுக்கு மேற்படாத எந்த ஒரு தெண்டத்துக்கும் ஏதுவாய் இருப்பார்கள்.

சரக்குகளை விற்கப்போட்டுவைத்திருப்பதைப் பற்றி.

௩௬ வது.—இன்னமும் நிருபிக்கப்படுகிறதாவது—அவ்வித யாதொரு பட்டணமெல்லைமானங்களுக்குள்ளாகப் போலிசு சுப்பறிந்தேந்துத் துரையால் அதற்கென்று நியமிக்கப்படும் இடம் அல்லது இடங்களிற்றவிர மற்றப்படி யாதொரு வழி, தெரு, ஓடை அல்லது பொதுவிடங்களில் அவைகளுக்குத் தடுக்கலுண்டாக்கத்தக்கதாகச் சரக்குகளை விற்கவைத்திருக்கிற அல்லது யாதொருதொழில் அல்லது அலுவலை நடத்துகிற ஒவ்வொருவரும் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அப்படியே அதற்குக் குற்றப்பட்டபோது ஐந்து சிலினுக்கு மேற்படாத எந்த ஒருதெண்டத்துக்குமேதுவாயிருப்பார்கள்.

(தொடர்ச்சி.)

ஞானக்கும்மி.

[Satirical Poem on the superstitions of the Hindus.]

சாதிகள் அடையாளம்.

ஈசுல. கிற்றுராமமுனக்கேதுசற்றுக்
இள்ளியராமமுனக்கேது
வேற்றுராமமுனக்கேது நீ
விட்டுணுபத்தியோ ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுக. அச்சமில்லாமலுலகமுனேப்பகைக்
காதபடிக்கவர்க்குச் சரியாய்ப்
பச்சையையொற்றைராமத்தைப்போனெற்றியிற்
பதித்துக்கொண்டதென் ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுஉ. முகப்பிலுன்னுடமார்க்கமென்ன இப்போ
முற்றிலும் நீ கெட்டமார்க்கமென்ன
சிகப்புராமத்தையுன் மகள்க்கிட்டியே
தேவனுக்கேர்ச்சுமோ ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுங ஞானமுள்ளவன்னெற்றியிலோ ஞானஸ்
தானம்பெற்றவன்னெற்றியிலோ
மானமற்றவனேப்போலராமத்தை
வைத்ததென்னடி ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுச. விக்கிரசபத்திக்காரரைப்போலே
வேடிக்கையாகத்திலதமிட்டு
அக்கிரமத்துடன்ராமத்தைப்போட்டதா
லழகியாவையோ ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுஞ. உன்னழகல்லோவுனக்கழகு அந்த
வுன்னழகேயுனக்கில்லாட்டாற்
பின்னழகாலுனேப்பேணிப்பது
பேதமையல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுசு. நாகசாமிக்கடையாளமாகவே
நாகபடத்தை நீ போட்டுக்கொண்டு
ஏகதெய்வத்தைச்சும்பிடும்பேர்களென்
றெப்படிச்சொல்லுவாய் ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுள. தாலியென்னவுருவடியோ அந்தத்
தாலியின்சாயலதேதடியோ
தாலியிற்குள்ளேலெட்சுமியின் சூறி
தானிருப்பல்லவோ ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுஅ. ஆவடையாளடையாளமல்லோ அதை
யற்சனையாக நீ கட்டிக்கொண்டு
கோவிலுக்குள்வரக்கூசாமல் வந்த
கொள்கையென்னடி ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுகூ. பொலிதகத்தாலி சூரிசுவைத்துக்கிலர்
போட்டுக்கொண்டதுண்டென்றுலும்
விஸ்தாரமாக மறுபுரந்தன்னிலே
வேற்றுருவேதடி ஞானப்பெண்ணே.

ஈசுல. ஒன்றிற்பராபரனேச்சேவியல
தொன்றிற்பிசாசையனுஞ் சேவி
நன்றியதன்றிவிதவிதப்பாகநீ
ரண்டகஞ் செய்யாதே ஞானப்பெண்ணே.

[For the Morning Star.]

THE TEMPTATION OF CHRIST.

Matt. 4: 1—11.

Mr. Editor:—I beg leave to present an exposition of this singular portion of Scripture, especially for the use of native catechists and assistants. As it is usually read the reader derives from it barely the idea that Jesus was repeatedly tempted, and resisted the temptations by the word of God. So far, so good. It is no small merit of the Scriptures that so much of their important meaning lies on the surface, and may be so easily apprehended by all classes. But they are so constructed that almost every part of them contains deep and rich meaning, and hidden beauties, which are perceived only by close students, and by those who enjoy the benefit of their instructions. Such is the case with the Temptation. In all probability it is very seldom noticed by the readers of the New Testament why these particular temptations are chosen rather than any other; consequently the beautifully regular and careful structure of the transaction is not perceived.

In order to understand it thoroughly, we must bring to its interpretation Not our English or our Tamil ideas, but we must know what were the notions of the Jews concerning their expected Messiah. This scene was plainly a *proving* of the Messiah at his entrance upon his office. The three temptations correspond to the three false ideas, or the three prominent features of the false conception, which had for centuries been forming in the minds of the Jews, from gross and literal interpretations of their ancient prophecies. Jesus, by triumphing over these false national ideas shewed himself to possess the character of the true and spiritually minded Messiah of those prophecies.

The first temptation was, that he should make use of the divine power which resided in him, to perform a miracle for the relief of his animal wants. But this would have violated one of the intentions of his incarnation, i. e. that he should be a real man, subject to all the necessities and infirmities of a man, that he might know how to sympathize with us, according to Hebrew 4: 15. During his life, occasions must have frequently occurred, when he would be tempted to relieve himself in a way so easy to his omnipotence. But he steadily resisted this temptation, and always employed his miraculous powers for the benefit of others. The Jews expected that their Messiah would possess extraordinary powers which he would use for suddenly exalting himself and his followers. Hence their anxiety to make Jesus a king after the miracle of the loaves.

The second temptation was, that he should make a mighty display, in the presence of the multitude assembled at the temple, overwhelming their senses, and *compelling* them to believe on him. But it is no part of the plan of God to confound men, and force their assent, by obtrusive and overwhelming evidence. He furnishes evidence sufficient to any sincere and reasonable inquirer, and then leaves men to accept or reject. The Jews wished for such ostentatious, dazzling evidence as would make it impossible to doubt, and such as would not treat them as judging and thinking beings. Hence they often immodestly demanded of Jesus stupendous and unseasonable wonders, while they neglected the sufficient evidence they already had. (It would moreover have been utterly undignified and improper for him to produce such wonders at the call of every captious and lightminded man.) To a carnally minded leader it would have been pleasing to be able suddenly to secure an immense party in this Jewish way; but the kingdom of the Messiah was to be of a very different sort.

The third temptation was, that he should establish a temporal kingdom, and bring "all the kingdoms of the world" into subjection to it. This the Jews expected their Messiah would do. Every reader of the Old Testament can recollect many passages from which they derived this expectation.

By the way, if any of my native readers should think it no very difficult matter to reject such ideas as these, they should be reminded that errors, though ever so great, lose the appearance of absurdity to us, when we have been brought up in them, and when they are the opinions of every body about us. This is strikingly shown in transubstantiation. The Roman Catholic believes to be the very body of Christ what he feels, and tastes, and sees, to be bread. And if he had been brought up among a people who should believe cows to be years, according to Gen. 41: 26, or who should believe our Saviour to be a vine, or a wooden door, because he calls himself a vine and a door, (John 15: 1 and 10: 9.) or that at the Lord's supper we swallow a cup, according to Luke 22: 17 and 1. Cor. 11: 26, then he would have believed any one of these things. So Hindoo caste appears to us, who have been brought up in Christian countries, both surprisingly foolish and hideously cruel; how does it appear to you? The popular opinions concerning their Messiah had a hold upon the mind of Jesus's countrymen, deep and firm, even to destruction and scattering. From his infancy up, he had heard them fondly inculcated; it was no small thing, then, for him, a Jew, to rise above them. If my native readers will consult their own feelings with respect to caste, it will help them to understand this subject, especially as these Jewish ideas were incomparably less absurd.

The point to which I wish to direct the reader's attention is this: That these were not three temptations taken at random from a world of evil, but were in anticipation of, and corresponded exactly to, the three principal classes of temptations which our Redeemer was to contend with during his ministry. Particular instances of these occur all along through his after history. The three, however, we find closely connected, and running into a single one, to wit, the establishment of a universal temporal kingdom, the cherished expectation of his countrymen. All the acts of his life were exactly adjusted in opposition to this expectation. The carnal ideas growing out of it he met, at the outset, and renounced once for all, and for ever. We thus perceive, in the composition of this passage, a careful regularity which it is most important to notice, and which sheds a beautiful light upon it.

If any reader should feel so much interested in this subject as to wish to examine it further, he would find it useful to look out the following passages. On the first temptation: John 4: 6—8; 6: 12; 18: 11; 19: 11; Matt. 8: 20; 10: 38; 26: 53; 27: 42. On the second, Matt. 12: 16—19, which is the key passage to such as Matt. 8: 4; 8: 18; 9: 30; 16: 20; Mark 9:

30; Luke 4: 41. These do not at all contradict such as Mark 5: 19. See also Matt. 16: 1—3; 13: 58; 28: 16; Mark 8: 11; 9: 9; Luke 4: 42, 43; John 7: 4; 10: 24, 25. On the third, John 6: 15, 26; Matt. 20: 21; 19: 27; 8: 33; 18: 36; Luke 17: 20, 21; Rom. 14: 17. N.

[Answer to an arithmetical query in the last No. page 139.]

தாரகையின் அதிபதித் துரையவர்களுக்கு.

போன மூ. உடு. ந். திகதியில் தாரகை, ஈகூ. பக்கத்திற் பி. கி. பே. பின்னே. யு கி. பே. பிற்பெயென்றவர் கேட்ட கணக்குவிலுவுக்கு நான் அனுப்பும் இந்த விடையைத் தங்கள் தாரகையிற் பிரகாஞ் செய்யும்படி கேட்கிறேன்.

வந்தவர்களின் தொகை, சாகசு. மூதற்காவலில் மறிபட்டிருந்தவர்கள், உசஅ. இரண்டாங் காவலுக்கு வந்தவர்கள், உசஅ. இதில் மறிபட்டிருந்தவர்கள், ஈஉசு. மூன்றாங் காவலுக்குவந்தவர்கள், ஈஉசு. இவ்விடத்தில் மறிபட்டிருந்தவர்கள், சுஉ. நாலாங்காவலுக்குப் போனவர்கள், சுஉ. இவர்களில் மறிபட்டவர்கள், ஈக. இராசாவிடத்திற் போனவர்கள், ஈக. இவர்களை நிரையில் நிறுத்தி முதலாளுக்கு ஒரு வரக்கணும் இரண்டாமாளுக்கு இரண்டுவராகணும் இப்படியே ஒவ்வொன்று கூட்டிக்கூட்டி இராசாக்கொடுத்த வராகனின் தொகை, சகசூ. இந்த, ஈக. ஆட்களுந் தங்களுக்குக் கிடைத்த, சாகசூ. வராகனையும் கொண்டுவந்து காவலில் நின்றவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு வெளியே வந்து வராகன்களைப் பகிர ஆட்களுஞ் சரி வராகனுஞ் சரி.

இப்படிக்கு தங்கள் தாழ்மையுள்ள பணிவிடை
கார்னலுஞ் சுண்டிக்குழியிற் பள்ளிக்கூடத்தோர் மாஞக்கனுமாகிய ஆ. நன்னித்தம்பி.

A. NANNITAMBY.

Chundiculy Seminary, 1st. Aug. 1844.

பிழைதிருத்தல்.

யசு. சுஞ்சிகை, ஈகஉ. பக்கத்தில் "இரண்டேஅரைஅரைக்கால்" என்றது, "இரண்டே அரைக்கால்" என்றிருக்கவேண்டியது. Yours obediently, S. MOOTOO J.

DEAR STAR,

It has been long suggested to me that a few remarks on the mode of translating English into Tamil will be advantageously read by many of your readers and correspondents. But, considering the smallness of the space you can allow me in your columns, I shall at present confine myself only to the suggestion of one important consideration which, if it should be duly attended to, will make the translations from English and original compositions in Tamil free from all those awkward expressions with which they are now interstrewed and thereby they may be rendered more dignified and idiomatical than they appear at present in your columns. In reading over the pages of your paper, my attention was not unfrequently arrested by *passive expressions and passive idioms* introduced into the Tamil, which being, as far as I can judge of the language, contrary to the Tamil idiom, renders the said compositions unintelligible and by the introduction of these foreign idioms, our language seems now to have lost much of its original purity and diction.

The verbs of the Tamil language may be classified under two heads; (viz.) தன்வினை or *intransitive* verbs and பிறவினை or *Transitive* verbs. These are the only two divisions of verbs which our language admits of. But the passive verb of which we have been speaking is a class of English verbs where it is elegantly used to a great extent. But even here we shall observe that this class of verbs is not one of the original forms of the English verbs; but on the contrary, it seems to be a form contrived to facilitate the speaking and writing, although the sense expressed by the former may be fully conveyed by the use of the active verb. If these verbs are to be regarded as one of the original divisions of the English verbs it would not have been the business of Grammarians to prescribe a rule to form the passive verb; (viz.) By "putting the present participle of the active verb to the inflections of the verb *to be* throughout all its variations;"—and these passive forms after they are formed according to the said rule may be parsed analytically as verbs included under the other principal forms. For instance, the words—"I was loved" may be parsed thus: I, first pronoun nominative to the neuter verb *was* and *loved* a past participial adjective qualifying the pronoun *I*. These considerations which I doubt not will be fully admitted by classical scholars, who alone can appreciate the value thereof, show fully that the passive verbs in English as well as in other languages are not one of the original forms of verbs, but invented by Grammarians for the better preservation of elegance in European languages. This verb and its idiom are therefore strangers to our language; nor can the adoption of it into a language, the idioms of which may be clearly expressed by the use of its two original and only forms without any ambiguity whatever, be admitted as elegant; notwithstanding, the intelligent reader is now shocked to see his language lose all its native beauty and elegance by the unnecessary adoption of this and other foreign idioms. This violation is common not only in the compositions of the Natives, but to our greater astonishment in those of Europeans also, who from their accurate knowledge of the language should understand things better than many of the natives do, who are content with such a knowledge of their language as will enable them to "*read and write their names.*" For instance, in the composition of இனையர் whom the people of Jaffna and of other Tamil countries look upon as, the best European Tamil scholar, we see this violation when he says, செஞ்ற வருடத்தியதாரகையில் "வீரமாமுனிவரால் செய்யப்பட்ட" வேதியரொழுக்கமென்னும் பிரபந்தத்தைப் பிரசித்தஞ் செய்ததற்காக உபகாரஞ் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அன்றியும் உங்கள் பத்திரத்தை வாசிப்பவர்களின்னும் "அவராற்செய்யப்பட்ட" பிரபந்தங்களை அறிய, &c. Here, within not more than four lines the expression செய்யப்பட்ட occurs twice. By what authority are such idioms allowable I cannot tell; but I should think this as well as other foreign idioms may be avoided without the least difficulty in Tamil compositions by elegantly employing the பிறவினை and the expression would then stand thus; வீரமாமுனிவர்செய்த, வீரமாமுனிவரருளிச்செய்த, வீரமாமுனிவர் எழுதின &c. Numerous other examples may be produced to show how easily and elegantly the passive idioms in English may be expressed by the Tamil active verb or பிறவினை. But for want of space I subjoin here only a few; viz.

He was beaten	அடிபட்டான்
He was killed	கொலையுண்டான்
I was told	கேள்லியுற்றேன்
My finger is cut	என் விரல் வெட்டுண்டுபோயிற்று
It was missed	தப்பிப்போயிற்று
I was examined	என்னைக்கேள்வித்துப்பார்த்தார்கள்
It was stolen	காணமற்போயிற்று

I am led to this conclusion on the ground that there are two and only two divisions of verbs in Tamil; and if there are no more than two, the expression அவராற்செய்யப்பட்ட cannot come under any of the two original forms. I hope therefore some of our readers who are of better judgment and more extensive knowledge of the idioms of the two languages will be kindly pleased to give a small part of their time to the subject, and thereby remove the doubts which have already arisen in the mind of

Jaffnapatam, Your most devoted Servant
22nd July, 1844. JUVENIS DISCIPULUS.

ஆவணி மாதம்.

E. Date.	தமிழ்தேதி	வாரம்	நட்சத்திரம்	திதி.	யோகம்.	கரணம்.
29	யசு	வி	சுச	து	சுஉ	கை	சுஉ
30	யஎ	வெ	உ	சுஎ	து	1	சூ	உஎ1	க்ர	1
31	யஅ	சா	ம்ர	சச	தி	உi	க	உசு11	வி	உ1
1	யசு	ஞா	அ	சசு	ச	டு	வி	உசு11	பா	டு
2	உய	தி	பர	டுஉ	ப	சூ	து	உஎ1	கை	சு
3	உச	செ	கர	டுஅ1	ஷ	யசு11	வி	உசு1	வ	யசு11
4	உஉ	பு	ரோ	சூ1	ஏ	யஅ11	அ	சூ1	ப	யஅ11
5	உசு	வி	ரோ	சா11	அ	உசு11	வ	சுச11	சவு	உசு11
6	உச	வெ	மி	ய11	ச	உஎii	சி	சுஉ11	கர	உஅ
7	உடு	சு	தி	யசு1	த	சுசi11	வீ	சுஉ111	வி	சுச111
8	உசு	ஞா	பு	உய11	ஏ	சுசi11	வ	சுஉ111	ப	சு
9	உஎ	தி	பூ	உச	தி	சுசு	ப	சுச1	சவு	டு1
10	உஅ	செ	ஆ	உசு1	தி	சுசு1	சி	உஅ1	கர	சுi
11	உசு	பு	ம	உஎ	ச	சுடு1	சி	உடு111	வி	டு111
12	சுய்	வி	பூ	உசு111	※	சுசு	சர	உச1	சதி	சi1
13	சுச	வெ	உ	உடு11	ரி	உசு111	சு	யசு1	டுயி	சii
									ப	உஅ1

சனிக்கிழமைச்சுக்கிராந்தி, ஈஉடி உஅ. விஞ்டி உகல். கன்னிரவி

Printed and Published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor.